

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2017/593 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Απριλίου 2016

για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τη διατήρηση των χρηματοπιστωτικών μέσων και κεφαλαίων που ανήκουν στους πελάτες, τις υποχρεώσεις παρακολούθησης των προϊόντων και τους κανόνες που ισχύουν για την παροχή ή λήψη αμοιβών, προμηθειών ή άλλων χρηματικών ή μη χρηματικών οφελών

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

την οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 12 και το άρθρο 24 παράγραφος 13,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 2014/65/ΕΕ ορίζει πλήρες κανονιστικό πλαίσιο με στόχο τη διασφάλιση της προστασίας των επενδυτών.
- (2) Η προστασία των χρηματοπιστωτικών μέσων και κεφαλαίων των πελατών αποτελεί σημαντικό μέρος του εν λόγω κανονιστικού πλαισίου, αφού οι επιχειρήσεις επενδύσεων υπόκεινται σε υποχρέωση να θεσπίζουν κατάλληλες ρυθμίσεις για την προστασία της ιδιοκτησίας και των δικαιωμάτων των επενδυτών όσον αφορά τους τίτλους και τα κεφάλαια που έχουν ανατεθεί σε επιχείρηση επενδύσεων. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να διαθέτουν κατάλληλες και ειδικές ρυθμίσεις για τη διασφάλιση της προστασίας των χρηματοπιστωτικών μέσων και κεφαλαίων των πελατών.
- (3) Προκειμένου να διευκρινιστεί περαιτέρω το ρυθμιστικό πλαίσιο για την προστασία των επενδυτών και την αυξημένη σαφήνεια προς τους πελάτες και σύμφωνα με τη συνολική στρατηγική για την προώθηση της απασχόλησης και της ανάπτυξης στην Ένωση, μέσω ενός ολοκληρωμένου νομικού και οικονομικού πλαισίου που είναι αποτελεσματικό και αντιμετωπίζει όλους τους φορείς δίκαια, η Επιτροπή έχει εξουσιοδοτηθεί να θεσπίσει λεπτομερείς κανόνες για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων κινδύνων για την προστασία των επενδυτών ή την ακεραιότητα της αγοράς.
- (4) Εάν η επιχείρηση επενδύσεων καταθέτει κεφάλαια που κατέχει για λογαριασμό κάποιου πελάτη της σε αναγνωρισμένο αμοιβαίο κεφάλαιο της χρηματαγοράς, τα μερίδια ή οι μετοχές στο εν λόγω αμοιβαίο κεφάλαιο της χρηματαγοράς θα πρέπει να κατέχονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις για την κατοχή χρηματοπιστωτικών μέσων που ανήκουν σε πελάτες. Οι πελάτες θα πρέπει να απαιτείται να συναινούν ρητώς στην κατάθεση των εν λόγω κεφαλαίων. Κατά την αξιολόγηση της ποιότητας των μέσων της χρηματαγοράς δεν πρέπει να υπάρχει μηχανιστική εξάρτηση από εξωτερικές αξιολογήσεις πιστοληπτικής ικανότητας. Ωστόσο, τυχόν υποβάθμιση κάτω από τις δύο υψηλότερες βραχυπρόθεσμες αξιολογήσεις πιστοληπτικής ικανότητας από οποιονδήποτε οργανισμό που είναι καταχωρισμένος από την ΕΑΚΑΑ και ο οποίος αξιολόγησε το μέσο πρέπει να οδηγεί τον διαχειριστή στο να προβεί σε εκ νέου αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας του μέσου της χρηματαγοράς προκειμένου να διασφαλίσει ότι αυτό εξακολουθεί να είναι υψηλής ποιότητας.
- (5) Θα πρέπει να οριστεί ένας και μοναδικός υπάλληλος με συνολική ευθύνη για τη διασφάλιση των χρηματοπιστωτικών μέσων και των κεφαλαίων των πελατών, προκειμένου να μειωθούν οι κίνδυνοι κατακερματισμού της ευθύνης σε διαφορετικά τμήματα, ιδίως σε μεγάλες και πολύπλοκες επιχειρήσεις, καθώς και για την αντιμετώπιση μη ικανοποιητικών καταστάσεων, όπου οι επιχειρήσεις δεν έχουν γενική εικόνα των μέσων που διαθέτουν για την τήρηση των υποχρεώσεών τους. Ο εν λόγω υπάλληλος θα πρέπει να διαθέτει επαρκείς ικανότητες και εξουσία, προκειμένου να ασκεί τα καθήκοντά του αποτελεσματικά και χωρίς κωλύματα, συμπεριλαμβανομένου του καθήκοντος να υποβάλλει αναφορές στην ανώτερη διοίκηση της επιχείρησης σε σχέση με την εποπτεία της αποτελεσματικότητας της συμμόρφωσης της επιχείρησης με τη διασφάλιση των απαιτήσεων περιουσιακών στοιχείων του πελάτη. Ο διορισμός ενός μοναδικού υπαλλήλου δεν θα πρέπει να εμποδίζει τον εν λόγω υπάλληλο να επιτελεί πρόσθετους ρόλους, εφόσον αυτό δεν εμποδίζει τον υπάλληλο να εκτελεί τα καθήκοντά του για την αποτελεσματική διασφάλιση των χρηματοπιστωτικών μέσων και κεφαλαίων των πελατών.
- (6) Η οδηγία 2014/65/ΕΕ απαιτεί από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να διασφαλίζουν τα περιουσιακά στοιχεία των πελατών. Το άρθρο 16 παράγραφος 10 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ απαγορεύει στις επιχειρήσεις να συνάπτουν συμφωνίες παροχής

⁽¹⁾ ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 349.

ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου (ΤΤΑ) με ιδιώτες πελάτες με σκοπό την κάλυψη παρουσών ή μελλοντικών, υφιστάμενων, εξαρτώμενων από αβέβαια περιστατικά ή αναμενόμενων υποχρεώσεων. Ωστόσο, δεν απαγορεύεται στις επιχειρήσεις επενδύσεων να συνάπτουν ΤΤΑ με μη ιδιώτες πελάτες. Ως εκ τούτου, υπάρχει ο κίνδυνος, εάν δεν υπάρχει περαιτέρω καθοδήγηση, οι επιχειρήσεις επενδύσεων να χρησιμοποιούν ΤΤΑ συχνότερα απ' ό,τι θα ήταν εύλογα δικαιολογημένο σε συναλλαγές με μη ιδιώτες πελάτες, υπονομεύοντας το συνολικό καθεστώς που έχει θεσπιστεί για να προστατεύονται τα περιουσιακά στοιχεία των πελατών. Ως εκ τούτου, λαμβανομένων υπόψη των αποτελεσμάτων των ΤΤΑ στα καθήκοντα των επιχειρήσεων προς τους πελάτες και προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι δεν υπονομεύονται οι κανόνες διασφάλισης και διαχωρισμού σύμφωνα με την οδηγία 2014/65/ΕΕ, οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να εξετάζουν την καταλληλότητα των συμφωνιών παροχής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου που χρησιμοποιούνται με μη ιδιώτες πελάτες μέσω της σχέσης μεταξύ των υποχρεώσεων του πελάτη προς την επιχείρηση και των περιουσιακών στοιχείων των πελατών που υπόκεινται σε ΤΤΑ. Οι επιχειρήσεις θα πρέπει να επιτρέπεται να χρησιμοποιούν ΤΤΑ με μη ιδιώτη πελάτη μόνον εφόσον αποδείξουν την καταλληλότητα της ΤΤΑ σε σχέση με τον συγκεκριμένο πελάτη και αποκαλύψουν τους συνεπαγόμενους κινδύνους, καθώς και την επίδραση της ΤΤΑ στα περιουσιακά του στοιχεία. Οι επιχειρήσεις θα πρέπει να έχουν τεκμηριωμένη διαδικασία των ΤΤΑ που χρησιμοποιούν. Η ικανότητα των επιχειρήσεων να συνάπτουν ΤΤΑ με μη ιδιώτες πελάτες δεν θα πρέπει να μειώνει την ανάγκη να λαμβάνουν την προηγούμενη ρητή συγκατάθεση των πελατών για τη χρήση των περιουσιακών τους στοιχείων.

- (7) Η απόδειξη ότι υπάρχει ισχυρή σχέση μεταξύ της ασφάλειας που μεταβιβάζεται στο πλαίσιο μιας ΤΤΑ και της ευθύνης του πελάτη δεν θα πρέπει να αποκλείει τη λήψη κατάλληλων μέτρων ασφαλείας έναντι της υποχρέωσης ενός πελάτη. Ως εκ τούτου, οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα μπορούσαν να εξακολουθήσουν να απαιτούν επαρκή ασφάλεια και, όταν ενδείκνυται, να το πράττουν μέσω ΤΤΑ. Η εν λόγω υποχρέωση δεν θα πρέπει να εμποδίζει τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ και δεν θα πρέπει να απαγορεύει την κατάλληλη χρήση των ΤΤΑ στο πλαίσιο των εξαρτώμενων από αβέβαια περιστατικά συναλλαγών υποχρεώσεων ή συμφωνιών επαναγοράς για μη ιδιώτες πελάτες.
- (8) Ενώ ορισμένες συναλλαγές χρηματοδότησης τίτλων μπορεί να απαιτούν τη μεταβίβαση της κυριότητας περιουσιακών στοιχείων των πελατών, σε αυτό το πλαίσιο οι επιχειρήσεις επενδύσεων δεν θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να πραγματοποιούν ρυθμίσεις που απαγορεύονται βάσει του άρθρου 16 παράγραφος 10 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ.
- (9) Προκειμένου να διασφαλιστεί η κατάλληλη προστασία για τους πελάτες σε σχέση με τις συναλλαγές χρηματοδότησης τίτλων (SFT), οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να εγκρίνουν ειδικές ρυθμίσεις για να διασφαλίζεται ότι ο δανειολήπτης των περιουσιακών στοιχείων του πελάτη παρέχει την κατάλληλη ασφάλεια και ότι η επιχείρηση παρακολουθεί τη συνεχιζόμενη καταλληλότητα της εν λόγω ασφάλειας. Το καθήκον των επιχειρήσεων επενδύσεων να παρακολουθούν την ασφάλεια πρέπει να ισχύει όταν είναι συμβαλλόμενα μέρη σε συμφωνία SFT, ακόμη και αν ενεργούν ως αντιπρόσωποι για τη σύναψη SFT ή σε περιπτώσεις τριμερούς συμφωνίας μεταξύ του εξωτερικού δανειολήπτη, του πελάτη και της επιχείρησης επενδύσεων.
- (10) Η προηγούμενη ρητή συγκατάθεση θα πρέπει να παρέχεται από τους πελάτες και να καταγράφεται από τις επιχειρήσεις επενδύσεων προκειμένου να δίνεται η δυνατότητα στις επιχειρήσεις επενδύσεων να αποδεικνύουν με σαφήνεια τη συμφώνηση ο πελάτης και να συμβάλλουν στην αποσαφήνιση του καθεστώτος των περιουσιακών στοιχείων των πελατών. Ωστόσο, δεν θα πρέπει να καθορίζεται καμία νομική απαίτηση σε σχέση με τη μορφή με την οποία μπορεί να δίνεται η συγκατάθεση και ως καταγραφή θα πρέπει να νοείται οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο που προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο. Η συγκατάθεση του πελάτη μπορεί να δίνεται μία φορά κατά την έναρξη της εμπορικής σχέσης, εφόσον έχει καταστεί επαρκώς σαφές ότι ο πελάτης έχει συναινέσει στη χρήση των κινητών αξιών του. Όταν μια επιχείρηση επενδύσεων ενεργεί με εντολή του πελάτη για να δανείζει χρηματοπιστωτικά μέσα και όταν αυτό συνιστά συγκατάθεση για τη σύναψη της συναλλαγής, οι επιχειρήσεις επενδύσεων πρέπει να τηρούν στοιχεία που να αποδεικνύουν αυτό το γεγονός.
- (11) Για τη διατήρηση υψηλού επιπέδου προστασίας των επενδυτών, οι επιχειρήσεις επενδύσεων που καταθέτουν χρηματοπιστωτικά μέσα που κατέχονται για λογαριασμό πελατών τους σε λογαριασμό ή λογαριασμούς που έχουν ανοιχτεί σε τρίτο θα πρέπει να επιδεικνύουν όλη τη δέουσα ικανότητα, φροντίδα και επιμέλεια κατά την επιλογή, τον διορισμό και τον περιοδικό έλεγχο του τρίτου και των ρυθμίσεων για την κατοχή και φύλαξη των εν λόγω χρηματοπιστωτικών μέσων. Για να διασφαλιστεί ότι τα χρηματοπιστωτικά μέσα υπόκεινται σε δέουσα φροντίδα και προστασία ανά πάσα στιγμή, οι επιχειρήσεις επενδύσεων πρέπει, στο πλαίσιο της δέουσας επιμέλειάς τους, να λαμβάνουν επίσης υπόψη την εμπειρογνομosύνη και τη φήμη στην αγορά των λοιπών τρίτων στους οποίους ο αρχικός τρίτος, στον οποίο θα μπορούσαν να καταθέσουν χρηματοπιστωτικά μέσα, μπορεί να έχει αναθέσει καθήκοντα σχετικά με την κατοχή και φύλαξη των χρηματοπιστωτικών μέσων.
- (12) Σε περίπτωση που οι επιχειρήσεις επενδύσεων τοποθετούν κεφάλαια πελατών σε τρίτο, η επιχείρηση επενδύσεων θα πρέπει να επιδεικνύει όλη τη δέουσα ικανότητα, φροντίδα και επιμέλεια κατά την επιλογή, τον διορισμό και τον περιοδικό έλεγχο του τρίτου και των ρυθμίσεων για την κατοχή και φύλαξη των κεφαλαίων των πελατών, και θα πρέπει

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών (ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1).

να εξετάζει την ανάγκη για διαφοροποίηση και μετριασμό των κινδύνων, όταν ενδείκνυται, τοποθετώντας τα κεφάλαια των πελατών σε περισσότερους από έναν τρίτο, προκειμένου να διασφαλίζει τα δικαιώματα των πελατών και να ελαχιστοποιεί τον κίνδυνο απώλειας και κατάχρησης. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων δεν θα πρέπει να παρακάμπτουν το καθήκον τους να εξετάζουν τη διαφοροποίηση, απαιτώντας από τους πελάτες να παραιτούνται από την προστασία. Οι απαιτήσεις διαφοροποίησης θα πρέπει να εφαρμόζονται στα κεφάλαια των πελατών που κατατίθενται σύμφωνα με το άρθρο 4 της παρούσας οδηγίας. Οι απαιτήσεις διαφοροποίησης δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται στα κεφάλαια των πελατών που τοποθετούνται στο τρίτο μέρος μόνο για την εκτέλεση μιας συναλλαγής για λογαριασμό του πελάτη. Ως εκ τούτου, όταν μια επιχείρηση επενδύσεων έχει μεταφέρει κεφάλαια πελατών σε συναλλακτικό λογαριασμό, προκειμένου να προβεί σε συγκεκριμένη συναλλαγή για τον πελάτη, τα εν λόγω κεφάλαια δεν θα πρέπει να υπόκεινται στην απαίτηση διαφοροποίησης, για παράδειγμα, όταν μια επιχείρηση έχει μεταφέρει κεφάλαια σε κεντρικό αντισυμβαλλόμενο (CCP) ή ανταλλαγή, προκειμένου να πληρώσει μια κάλυψη περιθωρίου.

- (13) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα κεφάλαια των πελατών προστατεύονται επαρκώς, όπως απαιτείται από το άρθρο 16 παράγραφος 9 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ, είναι απαραίτητο να οριστεί ένα συγκεκριμένο όριο για το ποσοστό των κεφαλαίων των πελατών που μπορούν να κατατεθούν σε ένα ενδοομιλικό πιστωτικό ίδρυμα. Αυτό αναμένεται να μειώσει σημαντικά δυνητικές συγκρούσεις με απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας και να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο μετάδοσης που είναι συνυφασμένος με την κατάθεση όλων των κεφαλαίων των πελατών σε πιστωτικό ίδρυμα που ανήκει στον ίδιο όμιλο με την επιχείρηση επενδύσεων. Ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να είναι αναλογικό και σκόπιμο οι επιχειρήσεις επενδύσεων να καταθέτουν, ύστερα από κατάλληλη εξέταση, κεφάλαια των πελατών σε οντότητες εντός του δικού τους ομίλου, οι εθνικές αρχές πρέπει να παρακολουθούν στενά τους λόγους για τη μη διαφοροποίηση των κεφαλαίων των πελατών εκτός του ομίλου της επιχείρησης επενδύσεων, προκειμένου να αποφεύγεται η δημιουργία κενών όπου εφαρμόζεται το γενικό ενδοομιλικό όριο.
- (14) Προκειμένου να προστατευτούν τα χρηματοπιστωτικά μέσα ή κεφάλαια από ιδιοποιήσεις από τρίτους που επιδιώκουν την ανάκτηση χρεών ή επιβαρύνσεων που δεν είναι χρέη ή επιβαρύνσεις του πελάτη, οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να είναι σε θέση να συμφωνούν για συμφέροντα ασφαλείας, εμπράγματα βάρη ή δικαιώματα συμψηφισμού επί περιουσιακών στοιχείων των πελατών, μόνον εφόσον αυτό απαιτείται από το εφαρμοστέο δίκαιο σε τρίτη χώρα. Θα πρέπει να γίνονται επαρκώς εξατομικευμένες γνωστοποιήσεις κινδύνου στους πελάτες, προκειμένου να ενημερώνονται για τους συγκεκριμένους κινδύνους που αντιμετωπίζουν σε τέτοιες περιπτώσεις.
- (15) Προκειμένου να αποφευχθούν και να μειωθούν από πρώιμο στάδιο δυνητικοί κίνδυνοι μη συμμόρφωσης με τους κανόνες για την προστασία των επενδυτών, οι επιχειρήσεις επενδύσεων που κατασκευάζουν και διανέμουν χρηματοπιστωτικά μέσα θα πρέπει να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις σχετικά με την παρακολούθηση των προϊόντων. Για τους σκοπούς των απαιτήσεων παρακολούθησης των προϊόντων, οι επιχειρήσεις επενδύσεων που δημιουργούν, αναπτύσσουν, εκδίδουν ή/και σχεδιάζουν χρηματοπιστωτικά μέσα, συμπεριλαμβανομένης της παροχής συμβουλών σε εταιρικούς εκδότες για την έναρξη νέων χρηματοπιστωτικών μέσων, θα πρέπει να θεωρούνται κατασκευαστές, ενώ οι επιχειρήσεις επενδύσεων που προσφέρουν ή πωλούν χρηματοπιστωτικά μέσα και υπηρεσίες στους πελάτες θα πρέπει να θεωρούνται διανομείς.
- (16) Οι οντότητες που δεν υπόκεινται στις απαιτήσεις της οδηγίας 2014/65/ΕΕ, αλλά οι οποίες μπορεί να λάβουν άδεια παροχής επενδυτικών υπηρεσιών βάσει της εν λόγω οδηγίας, θα πρέπει επίσης να συμμορφώνονται, όσον αφορά τις εν λόγω υπηρεσίες, με τις απαιτήσεις παρακολούθησης των προϊόντων οι οποίες ορίζονται στην οδηγία 2014/65/ΕΕ.
- (17) Όταν μια επιχείρηση επενδύσεων που δημιουργεί, αναπτύσσει, εκδίδει ή σχεδιάζει χρηματοπιστωτικά μέσα συμμετέχει επίσης στη διανομή των εν λόγω προϊόντων, οι κανόνες σχετικά με την παρακολούθηση των προϊόντων θα πρέπει να εφαρμόζονται τόσο για τους κατασκευαστές όσο και για τους διανομείς. Ενώ δεν υπάρχει ανάγκη να επαναληφθεί η άσκηση αξιολόγησης της αγοράς-στόχου και της στρατηγικής διανομής, οι επιχειρήσεις θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η άσκηση αξιολόγησης της ενιαίας αγοράς-στόχου και της στρατηγικής διανομής είναι αρκετά λεπτομερής ώστε να εκπληρώνονται οι σχετικές υποχρεώσεις του κατασκευαστή και του διανομέα στον τομέα αυτό.
- (18) Λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που ορίζονται στην οδηγία 2014/65/ΕΕ και προς το συμφέρον της προστασίας των επενδυτών, οι κανόνες σχετικά με την παρακολούθηση του προϊόντος θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλα τα προϊόντα που πωλούνται στην πρωτογενή και δευτερογενή αγορά, ανεξάρτητα από το είδος του προϊόντος ή της υπηρεσίας που παρέχεται και τις απαιτήσεις που ισχύουν στο σημείο πώλησης. Ωστόσο, οι εν λόγω κανόνες μπορούν να εφαρμόζονται με αναλογικό τρόπο, ανάλογα με την πολυπλοκότητα του προϊόντος και τον βαθμό στον οποίο μπορούν να αποκτώνται δημοσίως διαθέσιμες πληροφορίες, αφού ληφθούν υπόψη η φύση του μέσου, η επενδυτική υπηρεσία και η αγορά-στόχος. Αναλογικότητα σημαίνει ότι οι εν λόγω κανόνες θα μπορούσαν να είναι σχετικά απλοί για ορισμένα απλά προϊόντα που διανέμονται σε βάση μόνο εκτέλεσης όπου τα προϊόντα αυτά θα ήταν συμβατά με τις ανάγκες και τα χαρακτηριστικά της μαζικής λιανικής αγοράς.
- (19) Το επίπεδο διασποράς της αγοράς-στόχου και τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για να ορίσουν την αγορά-στόχο και να καθορίσουν την κατάλληλη στρατηγική διανομής θα πρέπει να είναι σχετικά με το προϊόν και θα πρέπει να δίνουν τη δυνατότητα να εκτιμηθεί ποι οι πελάτες εμπíπτουν στην αγορά-στόχο, για παράδειγμα για υποστήριξη των εν εξελίξει

ελέγχων μετά την έναρξη του χρηματοπιστωτικού μέσου. Για πιο απλά και πιο κοινά προϊόντα, η αγορά-στόχος θα μπορούσε να προσδιοριστεί με λιγότερες λεπτομέρειες, ενώ για τα πιο πολύπλοκα προϊόντα, όπως τα μέσα που μπορούν να υπόκεινται σε διάσωση με ίδια μέσα ή τα λιγότερο κοινά προϊόντα, η αγορά-στόχος θα πρέπει να προσδιορίζεται με περισσότερες λεπτομέρειες.

- (20) Για την αποτελεσματική λειτουργία των υποχρεώσεων παρακολούθησης των προϊόντων, οι διανομείς πρέπει να ενημερώνουν τακτικά τους κατασκευαστές σχετικά με την εμπειρία τους με τα προϊόντα. Ενώ οι διανομείς δεν πρέπει να υποχρεούνται να αναφέρουν κάθε πώληση στους κατασκευαστές, θα πρέπει να παρέχουν τα δεδομένα που είναι απαραίτητα για να επανεξετάσει ο κατασκευαστής το προϊόν και να ελέγχει ότι εξακολουθεί να εξυπηρετεί τις ανάγκες, τα χαρακτηριστικά και τους στόχους της αγοράς-στόχου που ορίζεται από τον κατασκευαστή. Οι σχετικές πληροφορίες θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν δεδομένα σχετικά με το ύψος των πωλήσεων εκτός της αγοράς-στόχου του κατασκευαστή, συνοπτικές πληροφορίες σχετικά με τα είδη των πελατών, περιλήψη των καταγγελιών που ελήφθησαν ή υποβάλλοντας ερωτήματα που προτείνονται από τον κατασκευαστή σε ένα δείγμα πελατών για ανατροφοδότηση.
- (21) Προκειμένου να ενισχυθεί η προστασία των επενδυτών και να αυξηθεί η σαφήνεια προς τους πελάτες ως προς την ποιότητα των υπηρεσιών που λαμβάνουν, η οδηγία 2014/65/ΕΕ περιόρισε περαιτέρω τη δυνατότητα των επιχειρήσεων να λαμβάνουν ή να πληρώνουν αντιπαροχές. Για τους σκοπούς αυτούς, θα πρέπει να καθοριστούν λεπτομερείς όροι για τη λήψη ή την πληρωμή αντιπαροχών. Ειδικότερα, θα πρέπει να διευκρινιστεί και να πλαισιωθεί περαιτέρω ο όρος ότι οι αντιπαροχές θα πρέπει να βελτιώνουν την ποιότητα της υπηρεσίας προς τον πελάτη. Για τον σκοπό αυτό, και υπό ορισμένες άλλες προϋποθέσεις, θα πρέπει να προβλέπεται ένας μη εξαντλητικός κατάλογος καταστάσεων που κρίνονται σημαντικές για την προϋπόθεση οι αντιπαροχές να βελτιώνουν την ποιότητα της υπηρεσίας προς τον σχετικό πελάτη.
- (22) Μια αμοιβή, προμήθεια ή μη χρηματικό όφελος θα πρέπει να καταβάλλεται ή να εισπράττεται μόνο όταν αυτό δικαιολογείται από την παροχή πρόσθετης υπηρεσίας ή υπηρεσίας υψηλότερου επιπέδου στον σχετικό πελάτη. Αυτό ενδέχεται να περιλαμβάνει την παροχή επενδυτικών συμβουλών σχετικά με ένα ευρύ φάσμα κατάλληλων χρηματοδοτικών μέσων, συμπεριλαμβανομένου ενός κατάλληλου αριθμού μέσων από τρίτους παρόχους προϊόντων, ή την παροχή μη ανεξάρτητων συμβουλών σε συνδυασμό είτε με προσφορά στον πελάτη, τουλάχιστον σε ετήσια βάση, για την αξιολόγηση της συνέχισης της καταλληλότητας των χρηματοπιστωτικών μέσων στα οποία ο πελάτης έχει επενδύσει είτε με άλλη εν εξελίξει υπηρεσία που είναι πιθανό να έχει αξία για τον πελάτη. Αυτό θα μπορούσε επίσης να συμβαίνει, στον τομέα των μη συμβουλευτικών υπηρεσιών, όταν οι επιχειρήσεις επενδύσεων παρέχουν πρόσβαση, σε ανταγωνιστική τιμή, σε ευρύ φάσμα χρηματοπιστωτικών μέσων που είναι πιθανό να καλύψουν τις ανάγκες του πελάτη, συμπεριλαμβανομένου ενός κατάλληλου αριθμού μέσων από τρίτους παρόχους προϊόντων που δεν έχουν στενούς δεσμούς με την επιχείρηση επενδύσεων, σε συνδυασμό, για παράδειγμα, με την παροχή εργαλείων προστιθέμενης αξίας, όπως εργαλεία αντικειμενικής πληροφόρησης, τα οποία βοηθούν τον σχετικό πελάτη να λαμβάνει επενδυτικές αποφάσεις ή επιτρέποντας στον σχετικό πελάτη να παρακολουθεί, να μοντελοποιεί και να προσαρμόζει το φάσμα των χρηματοπιστωτικών μέσων στα οποία έχουν επενδύσει. Η αξία των προαναφερόμενων βελτιώσεων ποιότητας που παρέχει η επιχείρηση επενδύσεων στους πελάτες που λαμβάνουν τη σχετική υπηρεσία πρέπει να είναι αναλογική με τις αντιπαροχές που λαμβάνει η επιχείρηση επενδύσεων.
- (23) Ενώ οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει, αφότου εκπληρώσουν το κριτήριο βελτίωσης της ποιότητας, να διατηρήσουν το ενισχυμένο επίπεδο ποιότητας, αυτό δεν θα πρέπει να συνεπάγεται ότι υποχρεούνται να παρέχουν συνεχώς αυξανόμενη ποιότητα υπηρεσιών με την πάροδο του χρόνου.
- (24) Θα πρέπει επίσης να διευκρινιστούν περαιτέρω οι υποχρεώσεις των επιχειρήσεων επενδύσεων να μετακυλίου στους πελάτες όλες τις αμοιβές, προμήθειες ή χρηματικά οφέλη που παρέχονται από τρίτους σε σχέση με επενδυτικές συμβουλές σε ανεξάρτητη βάση ή υπηρεσίες διαχείρισης χαρτοφυλακίου. Ενώ οι επιχειρήσεις θα πρέπει να μετακυλίου τις αντιπαροχές το συντομότερο δυνατόν, δεν θα πρέπει να επιβάλλεται συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, δεδομένου ότι οι πληρωμές τρίτων μπορούν να λαμβάνονται από την επιχείρηση επενδύσεων σε διάφορα χρονικά σημεία και για πολλούς πελάτες ταυτόχρονα.
- (25) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι πελάτες θα λαμβάνουν συνολική εικόνα των σχετικών πληροφοριών σε σχέση με τις παρεχόμενες υπηρεσίες, οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να ενημερώνουν τους πελάτες σχετικά με τις αμοιβές, τις προμήθειες ή άλλα χρηματικά οφέλη που μεταφέρονται σε αυτούς.
- (26) Οι επιχειρήσεις επενδύσεων που παρέχουν υπηρεσίες τόσο εκτέλεσης όσο και έρευνας θα πρέπει να τις τιμολογούν και να τις παραδίδουν χωριστά, προκειμένου να δίνουν τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις επενδύσεων που είναι εγκατεστημένες στην Ένωση να συμμορφώνονται με την απαίτηση να μην αποδέχονται και να μην παρακρατούν αμοιβές, προμήθειες ή άλλα χρηματικά ή μη χρηματικά οφέλη που καταβάλλονται ή παρέχονται από τρίτο ή από πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό τρίτου σε σχέση με την παροχή της υπηρεσίας προς τους πελάτες που ορίζονται στο άρθρο 24 παράγραφος 7 και παράγραφος 8 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ.
- (27) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ασφάλεια δικαίου όσον αφορά την εφαρμογή νέων κανόνων για τη λήψη ή την πληρωμή αντιπαροχών, ιδίως σε σχέση με επιχειρήσεις επενδύσεων που παρέχουν επενδυτικές συμβουλές σε ανεξάρτητη βάση ή υπηρεσίες διαχείρισης χαρτοφυλακίου, θα πρέπει να παρασχεθούν περαιτέρω διευκρινίσεις σε σχέση με την πληρωμή ή τη λήψη έρευνας. Ειδικότερα, όταν η έρευνα δεν πληρώνεται απευθείας από την επιχείρηση επενδύσεων από ιδίους πόρους της, αλλά ως ανταμοιβή για πληρωμές από χωριστό λογαριασμό πληρωμών για έρευνα, θα πρέπει να διασφαλίζονται ορισμένοι βασικοί όροι. Ο λογαριασμός πληρωμών για έρευνα θα πρέπει να χρηματοδοτείται μόνο από μια ειδική

χρέωση έρευνας στον πελάτη, η οποία θα πρέπει να βασίζεται μόνο σε έναν προϋπολογισμό για την έρευνα που ορίζεται από την επιχείρηση επενδύσεων και να μη συνδέεται με τον όγκο ή/και την αξία των συναλλαγών που εκτελούνται για λογαριασμό πελατών. Οποιοσδήποτε λειτουργικές ρυθμίσεις για την είσπραξη της χρέωσης έρευνας του πελάτη θα πρέπει να συμμορφώνονται πλήρως με αυτούς τους όρους. Όταν χρησιμοποιεί τις εν λόγω ρυθμίσεις, μια επιχείρηση επενδύσεων θα πρέπει να διασφαλίζει ότι το κόστος της έρευνας που χρηματοδοτείται από χρεώσεις πελατών δεν συνδέεται με τον όγκο ή την αξία άλλων υπηρεσιών ή οφελών και δεν χρησιμοποιείται για την κάλυψη άλλων σκοπών, όπως χρεώσεις για την εκτέλεση.

- (28) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι διαχειριστές χαρτοφυλακίων και οι ανεξάρτητοι σύμβουλοι επενδύσεων παρακολουθούν δεόντως τα ποσά που καταβάλλονται για την έρευνα και να διασφαλιστεί ότι οι ερευνητικές δαπάνες πραγματοποιούνται προς το συμφέρον του πελάτη, είναι σκόπιμο να καθοριστούν λεπτομερείς απαιτήσεις παρακολούθησης για τις δαπάνες στον τομέα της έρευνας. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να διατηρούν επαρκή έλεγχο των συνολικών δαπανών για την έρευνα, την είσπραξη των χρεώσεων έρευνας των πελατών και τον καθορισμό των πληρωμών. Η έρευνα σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να νοείται ότι καλύπτει το υλικό ή υπηρεσίες έρευνας που αφορούν ένα ή περισσότερα χρηματοπιστωτικά μέσα ή άλλα περιουσιακά στοιχεία, ή τους εκδότες ή εν δυνάμει εκδότες χρηματοπιστωτικών μέσων, ή να συνδέεται στενά με έναν συγκεκριμένο κλάδο ή αγορά, ούτως ώστε να τεκμηριώνει απόψεις για τα χρηματοπιστωτικά μέσα, τα περιουσιακά στοιχεία ή τους εκδότες εντός του εν λόγω τομέα. Αυτός ο τύπος υλικού ή υπηρεσιών συνιστά ή υποδεικνύει ρητώς ή σιωπηρώς μια επενδυτική στρατηγική και παρέχει μια τεκμηριωμένη γνώμη σχετικά με την παρούσα ή τη μελλοντική αξία ή τιμή των εν λόγω μέσων ή περιουσιακών στοιχείων, ή περιέχει, υπό άλλη μορφή, ανάλυση και πρωτότυπες ιδέες, και καταλήγει σε συμπεράσματα με βάση νέες ή υφιστάμενες πληροφορίες που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για να τεκμηριωθεί μια επενδυτική στρατηγική και να είναι σχετική και ικανή να προσθέσει αξία στις αποφάσεις της επιχείρησης επενδύσεων για λογαριασμό των πελατών που χρεώνονται για την εν λόγω έρευνα.
- (29) Για περισσότερη σαφήνεια σχετικά με τον περιορισμό της παραλαβής των αντιπαροχών από επιχειρήσεις επενδύσεων σε σχέση με ανεξάρτητες επενδυτικές συμβουλές ή τη διαχείριση χαρτοφυλακίου και την εφαρμογή κανόνων έρευνας, είναι επίσης σκόπιμο να παρατεθεί πώς μπορεί να εφαρμοστεί η απαλλαγή από ήσσονος σημασίας μη χρηματικά οφέλη σε σχέση με ορισμένους άλλους τύπους πληροφοριών ή υλικού που λαμβάνονται από τρίτους. Ειδικότερα, γραπτό υλικό από τρίτο που ανατίθεται και πληρώνεται από εταιρικό εκδότη ή δυνητικό εκδότη για να προωθήσει μια νέα έκδοση από την εν λόγω εταιρεία, ή όταν ο τρίτος έχει διοριστεί συμβατικά και έχει πληρωθεί από τον εκδότη για την παραγωγή του εν λόγω υλικού σε συνεχή βάση, θα πρέπει να θεωρείται αποδεκτό ως ήσσονος σημασίας μη χρηματικό όφελος που υπόκειται σε γνωστοποίηση και την ανοικτή διαθεσιμότητα του εν λόγω υλικού. Επιπροσθέτως, μη ουσιαστικό υλικό ή υπηρεσίες που αποτελούνται από βραχυπρόθεσμο σχολιασμό της αγοράς σχετικά με τις τελευταίες οικονομικές στατιστικές ή τα αποτελέσματα της εταιρείας για παράδειγμα, ή πληροφορίες σχετικά με επερχόμενες κυκλοφορίες ή γεγονότα, οι οποίες παρέχονται από τρίτους και περιέχουν μόνο μια σύντομη περιλήψη της δικής τους γνώμης για τις εν λόγω πληροφορίες που δεν τεκμηριώνονται ούτε περιλαμβάνουν κάποια ουσιαστική ανάλυση, όπως όταν απλώς επαναλαμβάνουν μια άποψη που βασίζεται σε μια υφιστάμενη σύσταση ή ουσιαστικό ερευνητικό υλικό ή υπηρεσίες, μπορούν να θεωρηθούν πληροφορίες σχετικές με ένα χρηματοπιστωτικό μέσο ή επενδυτική υπηρεσία τέτοιας κλίμακας και φύσεως, ώστε να συνιστά αποδεκτό ήσσονος σημασίας μη χρηματικό όφελος.
- (30) Ειδικότερα, κάθε μη χρηματικό όφελος που περιλαμβάνει τη διάθεση πολύτιμων πόρων στην επιχείρηση επενδύσεων από τρίτο δεν θεωρείται ήσσονος σημασίας και κρίνεται ότι εμποδίζει τη συμμόρφωση με την υποχρέωση της επιχείρησης επενδύσεων να υπηρετεί με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα του πελάτη.
- (31) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Ελευθεριών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως το δικαίωμα προστασίας προσωπικών δεδομένων, την επιχειρηματική ελευθερία, το δικαίωμα στην προστασία του καταναλωτή, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου και πρέπει να εφαρμοστεί σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές.
- (32) Ζητήθηκε η γνώμη της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών, που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*), για την παροχή τεχνικών συμβουλών σχετικά με τους κανόνες που προβλέπονται σε αυτήν την οδηγία.
- (33) Προκειμένου να είναι σε θέση οι αρμόδιες αρχές και οι επιχειρήσεις επενδύσεων να προσαρμοστούν στις νέες απαιτήσεις που περιλαμβάνονται σε αυτήν την οδηγία, ώστε να διασφαλιστεί η εφαρμογή τους με αποδοτικό και αποτελεσματικό τρόπο, η ημερομηνία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο αυτής της οδηγίας θα πρέπει να ευθυγραμμιστεί με την ημερομηνία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και έναρξης εφαρμογής της οδηγίας 2014/65/ΕΕ.
- (34) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία επεξηγείται η σχέση μεταξύ των συστατικών στοιχείων μιας οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο,

(*) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη ύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/77/ΕΚ (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 84)

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις επιχειρήσεις επενδύσεων, στις εταιρείες διαχείρισης, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 της οδηγίας 2009/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, και στους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 6 της οδηγίας 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾.

2. Για τους σκοπούς των κεφαλαίων II, III και IV της παρούσας οδηγίας, οι παραπομπές στις επιχειρήσεις επενδύσεων και τα χρηματοπιστωτικά μέσα περιλαμβάνουν τα πιστωτικά ιδρύματα και τις δομημένες καταθέσεις σε σχέση με όλες τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφοι 3 και 4 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ.

3. «συναλλαγή χρηματοδότησης τίτλων»: συναλλαγές όπως ορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 11) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2365 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾ περί διαφάνειας των συναλλαγών χρηματοδότησης τίτλων και επαναχρησιμοποίησης.

4. «αναγνωρισμένο αμοιβαίο κεφάλαιο διαχείρισης διαθεσίμων»: ένας οργανισμός συλλογικών επενδύσεων που έχει αδειοδοτηθεί βάσει της οδηγίας 2009/65/EK, ή που υπόκειται σε εποπτεία και, κατά περίπτωση, έχει αδειοδοτηθεί από μια αρχή βάσει της εθνικής νομοθεσίας κράτους μέλους, και ο οποίος πληροί τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) πρωταρχικός επενδυτικός σκοπός του πρέπει να είναι η διατήρηση της καθαρής αξίας της περιουσίας του οργανισμού, είτε σταθερά στο άρτιο (χωρίς τα κέρδη) είτε στην αξία του αρχικού κεφαλαίου των επενδυτών συν τα κέρδη·
- β) για την επίτευξη του πρωταρχικού επενδυτικού σκοπού, πρέπει να επενδύει αποκλειστικά σε υψηλής ποιότητας μέσα χρηματαγοράς με ληκτότητα ή εναπομένουσα ληκτότητα μεγαλύτερη των 397 ημερών, ή με τακτικές προσαρμογές απόδοσης συνεπείς με αυτή τη ληκτότητα, και με σταθμισμένη μέση ληκτότητα 60 ημερών. Μπορεί επίσης να επιτυγχάνει το αποτέλεσμα αυτό επενδύοντας σε παρεπόμενη βάση σε καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα·
- γ) πρέπει να παρέχει ρευστότητα με διακανονισμό την ίδια ή την επόμενη ημέρα.

Για τους σκοπούς του στοιχείου β) ένα μέσο χρηματαγοράς θεωρείται υψηλής ποιότητας εάν η εταιρεία διαχείρισης/επενδύσεων εκτελέσει τη δική της τεκμηριωμένη αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας των μέσων χρηματαγοράς που της επιτρέπει να θεωρήσει υψηλής ποιότητας ένα μέσο χρηματαγοράς. Εάν ένας ή περισσότεροι οργανισμοί αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας που είναι εγγεγραμμένοι και εποπτεύονται από την ΕΑΚΑΑ έχουν δώσει βαθμολογία του μέσου, η εσωτερική αξιολόγηση της εταιρείας διαχείρισης/επενδύσεων πρέπει να λάβει υπόψη, μεταξύ άλλων, τις εν λόγω αξιολογήσεις πιστοληπτικής ικανότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΤΩΝ ΠΕΛΑΤΩΝ

Άρθρο 2

Προστασία των χρηματοπιστωτικών μέσων και κεφαλαίων των πελατών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν οι επιχειρήσεις επενδύσεων να τηρούν τις ακόλουθες απαιτήσεις:
 - α) πρέπει να τηρούν αρχεία και λογαριασμούς έτσι ώστε να είναι σε θέση ανά πάσα στιγμή και χωρίς καθυστέρηση να διαχωρίζουν τα περιουσιακά στοιχεία που κατέχονται για λογαριασμό ενός πελάτη από τα περιουσιακά στοιχεία που κατέχονται για λογαριασμό οποιουδήποτε άλλου πελάτη, καθώς και από τα δικά τους περιουσιακά στοιχεία·
 - β) πρέπει να τηρούν τα αρχεία και τους λογαριασμούς τους κατά τρόπο που να διασφαλίζει την ακρίβεια και ιδίως την αντιστοιχία τους με τα χρηματοπιστωτικά μέσα και τα κεφάλαια που κατέχονται για λογαριασμό πελατών καθώς και ότι μπορούν να χρησιμοποιούνται ως διαδρομή ελέγχου·

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L 302 της 17.11.2009, σ. 32).

⁽²⁾ Οδηγία 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 2003/41/EK και 2009/65/EK και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 (ΕΕ L 174 της 1.7.2011, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/2365 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, περί διαφάνειας των συναλλαγών χρηματοδότησης τίτλων και επαναχρησιμοποίησης, και περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 337 της 23.12.2015, σ. 1).

- γ) πρέπει να εξετάζουν τακτικά τη συμφωνία μεταξύ των εσωτερικών λογαριασμών και αρχείων τους και εκείνων τυχόν τρίτων που κατέχουν τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία·
- δ) πρέπει να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα χρηματοπιστωτικά μέσα πελατών που έχουν κατατεθεί σε τρίτο, σύμφωνα με το άρθρο 3, μπορούν να διαχωριστούν από τα χρηματοπιστωτικά μέσα που ανήκουν στην επιχείρηση επενδύσεων και από τα χρηματοπιστωτικά μέσα που ανήκουν στον εν λόγω τρίτο, με τη χρήση λογαριασμών με διαφορετικές ονομασίες στα βιβλία του τρίτου ή με άλλα ισοδύναμα μέτρα με τα οποία επιτυγχάνεται το ίδιο επίπεδο προστασίας·
- ε) πρέπει να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα κεφάλαια που έχουν καταθέσει οι πελάτες, σύμφωνα με το άρθρο 4, σε κεντρική τράπεζα, πιστωτικό ίδρυμα ή τράπεζα που έχει άδεια λειτουργίας σε τρίτη χώρα ή σε αναγνωρισμένα αμοιβαία κεφάλαια διαχείρισης διαθέσιμων κατέχονται σε λογαριασμό ή λογαριασμούς χωριστούς από τυχόν άλλους λογαριασμούς που χρησιμοποιούνται για την κατοχή κεφαλαίων που ανήκουν στην επιχείρηση επενδύσεων·
- στ) πρέπει να θεσπίζουν κατάλληλες οργανωτικές ρυθμίσεις για να ελαχιστοποιήσουν τον κίνδυνο απώλειας ή μείωσης των περιουσιακών στοιχείων πελατών ή των δικαιωμάτων σε σχέση με τα περιουσιακά αυτά στοιχεία, λόγω κατάχρησης των περιουσιακών στοιχείων, απάτης, κακής διαχείρισης, ελλιπούς τήρησης αρχείου ή αμέλειας.

2. Εάν για λόγους που σχετίζονται με το εφαρμοστέο δίκαιο, περιλαμβανομένης ιδίως της νομοθεσίας σχετικά με την περιουσία ή την αφερεγγυότητα, οι επιχειρήσεις επενδύσεων δεν μπορούν να συμμορφωθούν με τις απαιτήσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου για τη διασφάλιση των συμφερόντων των πελατών όσον αφορά την τήρηση των απαιτήσεων του άρθρου 16 παράγραφοι 8 και 9 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ, τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να θεσπίζουν ρυθμίσεις που εξασφαλίζουν τη διαφύλαξη των περιουσιακών στοιχείων των πελατών τους με σκοπό την επίτευξη των στόχων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

3. Εάν το εφαρμοστέο δίκαιο της χώρας στην οποία κατέχονται τα κεφάλαια ή τα χρηματοπιστωτικά μέσα των πελατών εμποδίζει τις επιχειρήσεις επενδύσεων να συμμορφωθούν με τα στοιχεία δ) ή ε) της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη επιβάλλουν απαιτήσεις με ισοδύναμο αποτέλεσμα όσον αφορά τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των πελατών.

Όταν βασίζονται σε τέτοιου είδους ισοδύναμες απαιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία δ) ή ε), τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων ενημερώνουν τους πελάτες ότι σε τέτοιες περιπτώσεις δεν επωφελούνται από τις διατάξεις που προβλέπονται από την οδηγία 2014/65/ΕΕ και την παρούσα οδηγία.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι συμφέροντα ασφαλείας, εμπράγματα βάρη ή δικαιώματα συμψηφισμού επί χρηματοπιστωτικών μέσων του πελάτη που επιτρέπουν σε τρίτους να διαθέτουν τα χρηματοπιστωτικά μέσα ή κεφάλαια του πελάτη, για την είσπραξη οφειλών που δεν έχουν σχέση με τον πελάτη ή την παροχή υπηρεσιών προς τον πελάτη δεν επιτρέπονται, εκτός εάν αυτό απαιτείται από την ισχύουσα νομοθεσία σε δικαιοδοσία τρίτης χώρας στην οποία κατέχονται τα κεφάλαια ή τα χρηματοπιστωτικά μέσα του πελάτη.

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων, εφόσον η επιχείρηση είναι υποχρεωμένη να συνάπτει συμφωνίες που δημιουργούν τα εν λόγω συμφέροντα ασφαλείας, εμπράγματα βάρη ή δικαιώματα συμψηφισμού, να αποκαλύψει τις εν λόγω πληροφορίες στους πελάτες, ενημερώνοντάς τους για τους κινδύνους που συνδέονται με τις εν λόγω ρυθμίσεις.

Όταν συμφέροντα ασφαλείας, εμπράγματα βάρη ή δικαιώματα συμψηφισμού παρέχονται από την επιχείρηση επί των χρηματοπιστωτικών μέσων ή κεφαλαίων του πελάτη, ή όταν η επιχείρηση ενημερωθεί ότι έχουν παρασχεθεί, πρέπει να καταγράφονται σε συμβάσεις του πελάτη και στους λογαριασμούς της ίδιας της επιχείρησης για να αποσαφηνιστεί το ιδιοκτησιακό καθεστώς των περιουσιακών στοιχείων του πελάτη, όπως σε περίπτωση αφερεγγυότητας.

5. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τα χρηματοπιστωτικά μέσα και τα άμεσα διαθέσιμα κεφάλαια των πελατών στις ακόλουθες οντότητες: αρμόδιες αρχές, διορισμένους επαγγελματίες στον τομέα της αφερεγγυότητας και υπευθύνους για την εξυγίανση των αφερέγγυων ιδρυμάτων. Οι πληροφορίες που πρέπει να διατίθενται περιλαμβάνουν τις εξής:

- α) σχετικούς εσωτερικούς λογαριασμούς και αρχεία που προσδιορίζουν εύκολα τα υπόλοιπα των κεφαλαίων και των χρηματοπιστωτικών μέσων που κατέχονται για κάθε πελάτη·
- β) στις περιπτώσεις όπου τα κεφάλαια πελατών κατέχονται από επιχειρήσεις επενδύσεων σύμφωνα με το άρθρο 4, λεπτομέρειες των λογαριασμών στους οποίους κατέχονται κεφάλαια των πελατών, και των σχετικών συμφωνιών με τις εν λόγω επιχειρήσεις·
- γ) στις περιπτώσεις όπου τα χρηματοπιστωτικά μέσα κατέχονται από επιχειρήσεις επενδύσεων σύμφωνα με το άρθρο 3, λεπτομέρειες των λογαριασμών που έχουν ανοιχτεί σε τρίτους και των σχετικών συμφωνιών με τους εν λόγω τρίτους, καθώς και λεπτομέρειες των σχετικών συμφωνιών με τις εν λόγω επιχειρήσεις επενδύσεων·
- δ) λεπτομέρειες τρίτων που ασκούν οποιαδήποτε σχετικά καθήκοντα (εξωτερικής ανάθεσης) και λεπτομέρειες οποιωνδήποτε καθηκόντων εξωτερικής ανάθεσης·
- ε) άτομα που κατέχουν καίριες θέσεις στην επιχείρηση και που συμμετέχουν στις σχετικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων των υπευθύνων για την επίβλεψη των απαιτήσεων της επιχείρησης σε σχέση με τη διασφάλιση των περιουσιακών στοιχείων του πελάτη· και
- στ) συμφωνίες σχετικά με τη σύσταση κυριότητας των πελατών επί των περιουσιακών στοιχείων.

Άρθρο 3

Κατάθεση χρηματοπιστωτικών μέσων των πελατών

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις επιχειρήσεις επενδύσεων να καταθέτουν χρηματοπιστωτικά μέσα που κατέχουν για λογαριασμό πελατών τους σε λογαριασμό ή λογαριασμούς που έχουν ανοιχτεί σε τρίτο, υπό τον όρο οι επιχειρήσεις να επιδεικνύουν όλη τη δέουσα ικανότητα, φροντίδα και επιμέλεια κατά την επιλογή, τον διορισμό και τον περιοδικό έλεγχο του τρίτου και των ρυθμίσεων για την κατοχή και φύλαξη των εν λόγω χρηματοπιστωτικών μέσων.

Ειδικότερα, τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να λαμβάνουν υπόψη την εμπειρογνομosύνη και τη φήμη στην αγορά του τρίτου, καθώς και τυχόν νομικές απαιτήσεις που σχετίζονται με την κατοχή εκείνων των χρηματοπιστωτικών μέσων που θα μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά τα δικαιώματα των πελατών.

2. Όταν μια επιχείρηση επενδύσεων προτείνει να καταθέθουν χρηματοπιστωτικά μέσα πελατών της σε τρίτο, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η εν λόγω επιχείρηση επενδύσεων καταθέτει χρηματοπιστωτικά μέσα σε τρίτο μόνο σε χώρα όπου η φύλαξη χρηματοπιστωτικών μέσων για λογαριασμό άλλου προσώπου υπόκειται σε ειδικές ρυθμίσεις και εποπτεία και ο εν λόγω τρίτος υπόκειται σε συγκεκριμένη ρύθμιση και εποπτεία.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων δεν καταθέτουν χρηματοπιστωτικά μέσα που κατέχονται για λογαριασμό πελατών σε τρίτο εγκατεστημένο σε τρίτη χώρα η οποία δεν ρυθμίζει κανονιστικά την κατοχή και φύλαξη χρηματοπιστωτικών μέσων για λογαριασμό άλλου προσώπου εκτός εάν πληρούνται μια από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η φύση των χρηματοπιστωτικών μέσων ή των επενδυτικών υπηρεσιών που συνδέονται με αυτά απαιτεί την κατάθεσή τους σε τρίτο εγκατεστημένο σε αυτή την τρίτη χώρα·

β) όταν τα χρηματοπιστωτικά μέσα κατέχονται για λογαριασμό επαγγελματία πελάτη, ο πελάτης έχει ζητήσει γραπτώς από την επιχείρηση να τα καταθέσει σε τρίτο σε αυτή την τρίτη χώρα.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι απαιτήσεις σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 ισχύουν επίσης όταν ο τρίτος έχει αναθέσει σε άλλο τρίτο οποιοδήποτε από τα καθήκοντά του όσον αφορά την κατοχή και φύλαξη των χρηματοπιστωτικών μέσων.

Άρθρο 4

Κατάθεση κεφαλαίων πελατών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων, μόλις λαμβάνουν κεφάλαια πελατών, να τα τοποθετούν αμέσως σε έναν ή περισσότερους λογαριασμούς που ανοίγονται σε έναν από τους ακόλουθους οργανισμούς:

α) κεντρική τράπεζα·

β) πιστωτικό ίδρυμα που έχει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με την οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾·

γ) τράπεζα που έχει άδεια λειτουργίας σε τρίτη χώρα·

δ) αναγνωρισμένο αμοιβαίο κεφάλαιο διαχείρισης διαθεσίμων.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, όσον αφορά τις καταθέσεις, κατά την έννοια της οδηγίας αυτής, που κατέχονται από αυτά τα πιστωτικά ιδρύματα.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων που δεν καταθέτουν κεφάλαια πελατών σε κεντρική τράπεζα να επιδεικνύουν την απαιτούμενη επιδεξιότητα, φροντίδα και επιμέλεια κατά την επιλογή, το διορισμό και τον περιοδικό έλεγχο του πιστωτικού ιδρύματος, της τράπεζας ή του αμοιβαίου κεφαλαίου διαχείρισης διαθεσίμων όπου τοποθετούνται τα κεφάλαια και των ρυθμίσεων για την κατοχή των εν λόγω κεφαλαίων και λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη για διαφοροποίηση των εν λόγω κεφαλαίων, ως μέρος της απαιτούμενης επιμέλειάς τους.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ιδίως ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων λαμβάνουν υπόψη την εμπειρογνομosύνη και τη φήμη στην αγορά των εν λόγω ιδρυμάτων και αμοιβαίων κεφαλαίων διαχείρισης διαθεσίμων προκειμένου να διασφαλίσουν την προστασία των δικαιωμάτων των πελατών τους, καθώς και τυχόν νομικές και κανονιστικές απαιτήσεις ή πρακτικές της αγοράς που συνδέονται με την κατοχή κεφαλαίων πελατών και θα μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά τα δικαιώματα των πελατών.

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να διασφαλίζουν ότι οι πελάτες δίνουν τη ρητή συγκατάθεσή τους για την τοποθέτηση των κεφαλαίων τους σε αναγνωρισμένο αμοιβαίο κεφάλαιο διαχείρισης διαθεσίμων. Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι αυτό το δικαίωμα συγκατάθεσης θα είναι αποτελεσματικό, οι επιχειρήσεις επενδύσεων ενημερώνουν τους πελάτες ότι τα κεφάλαια που τοποθετούνται σε αναγνωρισμένο αμοιβαίο κεφάλαιο διαχείρισης διαθεσίμων δεν θα κατέχονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις για τη διασφάλιση των κεφαλαίων των πελατών οι οποίες ορίζονται στην παρούσα οδηγία.

3. Τα κράτη μέλη απαιτούν, όταν οι επιχειρήσεις επενδύσεων καταθέτουν κεφάλαια πελατών σε πιστωτικό ίδρυμα, τράπεζα ή αμοιβαίο κεφάλαιο διαχείρισης διαθεσίμων του ίδιου ομίλου με την επιχείρηση επενδύσεων, να περιορίζουν τα κεφάλαια που καταθέτουν σε οποιαδήποτε τέτοια οντότητα του ομίλου ή συνδυασμό οποιωνδήποτε τέτοιων οντοτήτων του ομίλου, ούτως ώστε τα κεφάλαια να μην υπερβαίνουν το 20 % του συνόλου των εν λόγω κεφαλαίων.

Μια επιχείρηση επενδύσεων μπορεί να μην συμμορφώνεται με αυτό το όριο, όταν είναι σε θέση να αποδείξει ότι, λόγω της φύσης, της κλίμακας και της πολυπλοκότητας των δραστηριοτήτων της, καθώς και λόγω της ασφάλειας που προσφέρουν οι τρίτοι που εξετάζονται στο προηγούμενο εδάφιο, και περιλαμβανομένου, σε κάθε περίπτωση, του μικρού υπολοίπου των κεφαλαίων του πελάτη που κατέχει η επιχείρηση επενδύσεων, η απαίτηση σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο δεν είναι αναλογική. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων επανεξετάζουν περιοδικά την εκτίμηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με το παρόν εδάφιο και κοινοποιούν στους ΕΑΑ την αρχική και την αναθεωρημένη εκτίμησή τους.

Άρθρο 5

Χρησιμοποίηση χρηματοπιστωτικών μέσων των πελατών

1. Τα κράτη μέλη δεν επιτρέπουν στις επιχειρήσεις επενδύσεων να συνάπτουν συμφωνίες για συναλλαγές χρηματοδότησης τίτλων σε σχέση με χρηματοπιστωτικά μέσα που κατέχουν για λογαριασμό πελάτη, ή να χρησιμοποιήσουν με άλλο τρόπο τα εν λόγω χρηματοπιστωτικά μέσα για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό άλλου πελάτη της επιχείρησης, εκτός εάν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) ο πελάτης να έχει δώσει προηγουμένως τη ρητή του συγκατάθεση για τη χρησιμοποίηση των μέσων με συγκεκριμένους όρους, όπως αποδεικνύεται ρητώς και γραπτώς και εκτελείται συναινετικά μέσω υπογραφής ή με ισοδύναμο τρόπο·
- β) η χρησιμοποίηση των χρηματοπιστωτικών μέσων του εν λόγω πελάτη περιορίζεται στους δεδομένους όρους στους οποίους συγκατατίθεται ο πελάτης.

2. Τα κράτη μέλη δεν επιτρέπουν στις επιχειρήσεις επενδύσεων να συνάπτουν συμφωνίες για συναλλαγές χρηματοδότησης τίτλων σε σχέση με χρηματοπιστωτικά μέσα που κατέχονται για λογαριασμό πελάτη σε συλλογικό λογαριασμό που τηρείται από τρίτο, ή να χρησιμοποιήσουν με άλλο τρόπο για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό άλλου πελάτη της επιχείρησης χρηματοπιστωτικά μέσα που κατέχονται σε τέτοιο λογαριασμό, παρά μόνον εάν πληρούνται, επιπλέον εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, μία τουλάχιστον από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) κάθε πελάτης χρηματοπιστωτικά μέσα του οποίου κατέχονται από κοινού σε συλλογικό λογαριασμό πρέπει να έχει δώσει την προηγούμενη ρητή συγκατάθεσή του σύμφωνα με το στοιχείο α) της παραγράφου 1·
- β) η επιχείρηση επενδύσεων πρέπει να έχει θεσπίσει συστήματα και ελέγχους που διασφαλίζουν ότι χρησιμοποιούνται κατ' αυτό τον τρόπο μόνο χρηματοπιστωτικά μέσα που ανήκουν σε πελάτες που έχουν δώσει την προηγούμενη ρητή συγκατάθεσή τους σύμφωνα με το στοιχείο α) της παραγράφου 1.

Τα αρχεία της επιχείρησης επενδύσεων πρέπει να περιλαμβάνουν λεπτομερή στοιχεία για τον πελάτη με τις οδηγίες του οποίου χρησιμοποιήθηκαν τα χρηματοπιστωτικά μέσα, καθώς και τον αριθμό των χρησιμοποιούμενων χρηματοπιστωτικών μέσων κάθε πελάτη που έχει δώσει τη συγκατάθεσή του, έτσι ώστε να καθίσταται δυνατή η ορθή κατανομή τυχόν ζημιών.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την αποτροπή μη εξουσιοδοτημένης χρήσης χρηματοπιστωτικών μέσων πελατών για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό οποιουδήποτε άλλου προσώπου, όπως:

- α) η σύναψη συμφωνιών με πελάτες σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων σε περίπτωση που ο πελάτης δεν έχει αρκετή πρόβλεψη στον λογαριασμό του κατά την ημερομηνία διακανονισμού, όπως δανεισμός των αντίστοιχων τίτλων για λογαριασμό του πελάτη ή αναστροφή της θέσης·
- β) η στενή παρακολούθηση από την επιχείρηση επενδύσεων της προβλεπόμενης ικανότητάς της να παραδώσει κατά την ημερομηνία διακανονισμού και η εφαρμογή διορθωτικών μέτρων σε περίπτωση που αυτό δεν μπορεί να γίνει· και
- γ) η στενή παρακολούθηση και έγκαιρη απαίτηση των μη παραδοθέντων τίτλων που εκκρεμούν κατά την ημερομηνία διακανονισμού και μετά.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων εγκρίνουν ειδικές ρυθμίσεις για όλους τους πελάτες για να διασφαλίζεται ότι ο δανειολήπτης των χρηματοπιστωτικών μέσων του πελάτη παρέχει την κατάλληλη ασφάλεια και ότι η επιχείρηση παρακολουθεί τη συνεχιζόμενη καταλληλότητα της εν λόγω ασφάλειας και λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να διατηρηθεί το υπόλοιπο με την αξία των μέσων των πελατών.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων δεν συνάπτουν συμφωνίες που απαγορεύονται βάσει του άρθρου 16 παράγραφος 10 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ.

Άρθρο 6

Ακατάλληλη χρήση των συμφωνιών παροχής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν οι επιχειρήσεις επενδύσεων να λαμβάνουν δεόντως υπόψη, και να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι το έχουν πράξει, τη χρήση συμφωνιών παροχής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου στο πλαίσιο της σχέσης μεταξύ της υποχρέωσης του πελάτη προς την επιχείρηση και των περιουσιακών στοιχείων του πελάτη που υποβάλλονται σε συμφωνίες παροχής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου από την επιχείρηση.
2. Κατά την εξέταση, και την τεκμηρίωση, της καταλληλότητας της χρήσης των συμφωνιών παροχής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου, οι επιχειρήσεις επενδύσεων λαμβάνουν υπόψη όλους τους παρακάτω παράγοντες:
 - α) κατά πόσον υπάρχει μόνο μια πολύ αδύναμη σχέση μεταξύ της υποχρέωσης του πελάτη προς την επιχείρηση και της χρήσης των συμφωνιών παροχής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου, συμπεριλαμβανομένου του κατά πόσον η πιθανότητα ευθύνης του πελάτη προς την επιχείρηση είναι μικρή ή αμελητέα·
 - β) κατά πόσον το ύψος των κεφαλαίων ή των χρηματοπιστωτικών μέσων του πελάτη που υπόκειται σε διμερείς συμφωνίες παροχής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου υπερβαίνει κατά πολύ την υποχρέωση του πελάτη, ή είναι ακόμη και απεριόριστο αν ο πελάτης έχει οποιαδήποτε υποχρέωση προς την επιχείρηση· και
 - γ) κατά πόσον τα χρηματοπιστωτικά μέσα ή κεφάλαια όλων των πελατών υπόκεινται σε συμφωνίες παροχής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ποια υποχρέωση έχει κάθε πελάτης προς την επιχείρηση.
3. Όταν χρησιμοποιούνται συμφωνίες παροχής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου, οι επιχειρήσεις επενδύσεων επισημαίνουν σε επαγγελματίες πελάτες και επιλέξιμους αντισυμβαλλομένους τους κινδύνους που απορρέουν και το αποτέλεσμα οποιασδήποτε συμφωνίας παροχής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου για τα χρηματοπιστωτικά μέσα και τα κεφάλαια του πελάτη.

Άρθρο 7

Ρυθμίσεις παρακολούθησης για τη διασφάλιση των περιουσιακών στοιχείων του πελάτη

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων ορίζουν έναν μόνο υπάλληλο της με επαρκείς δεξιότητες και αρμοδιότητα, με ειδική ευθύνη για τα θέματα που αφορούν τη συμμόρφωση των επιχειρήσεων προς τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά τη διασφάλιση των χρηματοπιστωτικών μέσων και κεφαλαίων των πελατών.

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις επιχειρήσεις επενδύσεων να αποφασίζουν, διασφαλίζοντας την πλήρη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία, κατά πόσον ο διορισμένος υπάλληλος πρόκειται να ασχολείται αποκλειστικά με αυτό το καθήκον ή ο υπάλληλος μπορεί να ανταποκρίνεται αποτελεσματικά στις ευθύνες του, ενώ έχει πρόσθετες ευθύνες.

Άρθρο 8

Εκθέσεις εξωτερικών ελεγκτών

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να διασφαλίζουν ότι οι εξωτερικοί ελεγκτές τους υποβάλλουν τουλάχιστον μία φορά το χρόνο στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης έκθεση σχετικά με την καταλληλότητα των ρυθμίσεων της επιχείρησης βάσει του άρθρου 16 παράγραφοι 8, 9 και 10 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ και του παρόντος κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Άρθρο 9

Υποχρεώσεις παρακολούθησης των προϊόντων για επιχειρήσεις επενδύσεων που κατασκευάζουν χρηματοπιστωτικά μέσα

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να συμμορφώνονται με το παρόν άρθρο, όταν κατασκευάζουν χρηματοπιστωτικά μέσα, τα οποία περιλαμβάνουν τη δημιουργία, την ανάπτυξη, την έκδοση ή/και τον σχεδιασμό χρηματοπιστωτικών μέσων.

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων που κατασκευάζουν χρηματοπιστωτικά μέσα να πληρούν, κατά τρόπο που να είναι κατάλληλος και αναλογικός, τις σχετικές απαιτήσεις των παραγράφων 2 έως 15, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του χρηματοπιστωτικού μέσου, την επενδυτική υπηρεσία και την αγορά-στόχο για το προϊόν.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να θεσπίζουν, να εφαρμόζουν και να διατηρούν διαδικασίες και μέτρα για να διασφαλίζεται ότι η κατασκευή χρηματοπιστωτικών μέσων συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις για ορθή διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων, συμπεριλαμβανομένης της αμοιβής. Ειδικότερα, οι επιχειρήσεις επενδύσεων που κατασκευάζουν χρηματοπιστωτικά μέσα διασφαλίζουν ότι ο σχεδιασμός του χρηματοπιστωτικού μέσου, συμπεριλαμβανομένων των χαρακτηριστικών του, δεν επηρεάζει αρνητικά τους τελικούς πελάτες και δεν οδηγεί σε προβλήματα με την ακεραιότητα της αγοράς, επιτρέποντας στην επιχείρηση να μετριάξει ή/και να διαθέτει τους ίδιους κινδύνους ή άνοιγμα στα υποκείμενα περιουσιακά στοιχεία του προϊόντος, όπου η επιχείρηση επενδύσεων ήδη κατέχει τα υποκείμενα περιουσιακά στοιχεία σε ίδιο λογαριασμό.

3. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να αναλύουν τις πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων κάθε φορά που κατασκευάζεται ένα χρηματοπιστωτικό μέσο. Ειδικότερα, οι επιχειρήσεις εκτιμούν κατά πόσον το χρηματοπιστωτικό μέσο δημιουργεί μια κατάσταση όπου οι τελικοί πελάτες μπορεί να επηρεαστούν αρνητικά αν λάβουν:

α) ένα άνοιγμα αντίθετο προς εκείνο που κατείχε προηγουμένως ή ίδια η επιχείρηση· ή

β) ένα άνοιγμα αντίθετο προς εκείνο που η επιχείρηση επιθυμεί να κατέχει μετά την πώληση του προϊόντος.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων εξετάζουν κατά πόσον το χρηματοπιστωτικό μέσο μπορεί να αποτελεί απειλή για την εύρυθμη λειτουργία ή τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών, πριν αποφασίσουν να προχωρήσουν στην έναρξη του προϊόντος.

5. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να διασφαλίζουν ότι το σχετικό προσωπικό που συμμετέχει στην κατασκευή των χρηματοπιστωτικών μέσων διαθέτει την απαραίτητη εμπειρία για να κατανοεί τα χαρακτηριστικά και τους κινδύνους των χρηματοπιστωτικών μέσων που σκοπεύουν να κατασκευάσουν.

6. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να διασφαλίζουν ότι το διοικητικό όργανο έχει πραγματικό έλεγχο επί της διαδικασίας παρακολούθησης του προϊόντος της επιχείρησης. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων διασφαλίζουν ότι οι εκθέσεις συμμόρφωσης προς το διοικητικό όργανο περιλαμβάνουν συστηματικά πληροφορίες σχετικά με τα χρηματοπιστωτικά μέσα που κατασκευάζονται από την επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με τη στρατηγική της διανομής. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων θέτουν τις εκθέσεις στη διάθεση της αρμόδιας αρχής τους, κατόπιν αιτήματος.

7. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να διασφαλίζουν ότι η λειτουργία συμμόρφωσης παρακολουθεί την ανάπτυξη και τον περιοδικό έλεγχο των ρυθμίσεων παρακολούθησης των προϊόντων, προκειμένου να ανιχνεύουν κάθε κίνδυνο μη συμμόρφωσης της επιχείρησης με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

8. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων, όταν συνεργάζονται, μεταξύ άλλων με οντότητες που δεν έχουν λάβει άδεια λειτουργίας και εποπτεύονται σύμφωνα με την οδηγία 2014/65/ΕΕ ή εταιρείες τρίτων χωρών με σκοπό να δημιουργούν, να αναπτύξουν, να εκδίδουν ή/και να σχεδιάζουν ένα προϊόν, να σκιαγραφούν τις αμοιβαίες ευθύνες τους σε γραπτή συμφωνία.

9. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να προσδιορίζουν σε αρκετά λεπτομερές επίπεδο τη δυνητική αγορά-στόχο για κάθε χρηματοπιστωτικό μέσο και να καθορίζουν το είδος (τα είδη) πελατών με τις ανάγκες, τα χαρακτηριστικά και τους στόχους των οποίων είναι συμβατό το χρηματοπιστωτικό μέσο. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, η επιχείρηση προσδιορίζει οποιαδήποτε ομάδα ή ομάδες πελατών με τις ανάγκες, τα χαρακτηριστικά και τους στόχους των οποίων δεν είναι συμβατό το χρηματοπιστωτικό μέσο. Όταν οι επιχειρήσεις επενδύσεων συνεργάζονται για την κατασκευή ενός χρηματοπιστωτικού μέσου, πρέπει να προσδιορίζεται μόνο μία αγορά-στόχος.

Οι επιχειρήσεις επενδύσεων που κατασκευάζουν χρηματοπιστωτικά μέσα που διανέμονται μέσω άλλων εταιρειών επενδύσεων καθορίζουν τις ανάγκες και τα χαρακτηριστικά των πελατών με τους οποίους το προϊόν είναι συμβατό, με βάση τις θεωρητικές τους γνώσεις και την εμπειρία του παρελθόντος με το χρηματοπιστωτικό μέσο ή παρόμοια χρηματοπιστωτικά μέσα, τις χρηματοπιστωτικές αγορές και τις ανάγκες, τα χαρακτηριστικά και τους στόχους των δυνητικών τελικών πελατών.

10. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να διενεργούν ανάλυση σεναρίου των χρηματοπιστωτικών μέσων τους, με την οποία αξιολογούνται οι κίνδυνοι των μη αποδοτικών αποτελεσμάτων για τους τελικούς πελάτες τους οποίους θέτει το προϊόν καθώς και σε ποιες περιπτώσεις μπορεί να παρουσιαστούν αυτά τα αποτελέσματα. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων αξιολογούν το χρηματοπιστωτικό μέσο υπό αρνητικές συνθήκες που καλύπτουν το τι θα συνέβαινε αν, για παράδειγμα:

α) επιδεινωόταν το περιβάλλον της αγοράς·

β) ο κατασκευαστής ή ο τρίτος που συμμετέχει στην κατασκευή ή/και τη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού μέσου αντιμετωπίζει οικονομικές δυσκολίες ή επέλθει άλλος κίνδυνος αντισυμβαλλομένου·

- γ) το χρηματοπιστωτικό μέσο δεν καταστεί εμπορικά βιώσιμο· ή
- δ) η ζήτηση για το χρηματοπιστωτικό μέσο είναι πολύ υψηλότερη από ό,τι αναμενόταν, επιβαρύνοντας τους πόρους της επιχείρησης ή/και την αγορά του υποκείμενου μέσου.

11. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να καθορίζουν κατά πόσον ένα χρηματοπιστωτικό μέσο πληροί τις προσδιοριζόμενες ανάγκες, τα χαρακτηριστικά και τους στόχους της αγοράς-στόχου, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης των ακόλουθων στοιχείων:

- α) το προφίλ κινδύνου/ανταμοιβής του χρηματοπιστωτικού μέσου είναι σύμφωνο με την αγορά-στόχο· και
- β) ο σχεδιασμός του χρηματοπιστωτικού μέσου βασίζεται σε χαρακτηριστικά που ωφελούν τον πελάτη και όχι σε ένα επιχειρηματικό μοντέλο που βασίζεται στα μη αποδοτικά αποτελέσματα του πελάτη για να είναι κερδοφόρο.

12. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων λαμβάνουν υπόψη τη δομή χρέωσης που προτείνεται για το χρηματοπιστωτικό μέσο, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης των ακόλουθων στοιχείων:

- α) τα κόστη και οι επιβαρύνσεις του χρηματοπιστωτικού μέσου είναι συμβατά με τις ανάγκες, τους στόχους και τα χαρακτηριστικά της αγοράς-στόχου·
- β) οι επιβαρύνσεις δεν υπονομεύουν τις προσδοκίες απόδοσης του χρηματοπιστωτικού μέσου, όπως όταν τα έξοδα ή οι επιβαρύνσεις ισούνται, υπερβαίνουν ή εξαλείφουν σχεδόν όλα τα αναμενόμενα φορολογικά πλεονεκτήματα που συνδέονται με ένα χρηματοπιστωτικό μέσο· και
- γ) η δομή χρέωσης του χρηματοπιστωτικού μέσου είναι κατάλληλα διαφανής για την αγορά-στόχο, εφόσον δεν συγκαλύπτει χρεώσεις και δεν είναι υπερβολικά περίπλοκη για να γίνει κατανοητή.

13. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να διασφαλίζουν ότι η παροχή πληροφοριών σχετικά με ένα χρηματοπιστωτικό μέσο στους διανομείς περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τα κατάλληλα κανάλια για τη διανομή του χρηματοπιστωτικού μέσου, τη διαδικασία έγκρισης του προϊόντος και την εκτίμηση της αγοράς-στόχου και έχει ικανοποιητικό επίπεδο για να επιτρέπει στους διανομείς να κατανοούν και να προτείνουν ή να πωλούν σωστά το χρηματοπιστωτικό μέσο.

14. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να επανεξετάζουν τα χρηματοπιστωτικά μέσα που κατασκευάζουν σε τακτική βάση, λαμβάνοντας υπόψη κάθε γεγονός που θα μπορούσε να επηρεάσει ουσιωδώς τον δυνητικό κίνδυνο για τη προσδιορισμένη αγορά-στόχο. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων εξετάζουν εάν το χρηματοπιστωτικό μέσο παραμένει συνεπές με τις ανάγκες, τα χαρακτηριστικά και τους στόχους της αγοράς-στόχου και εάν διανέμεται στην αγορά-στόχο ή φθάνει σε πελάτες με τις ανάγκες, τα χαρακτηριστικά και τους στόχους των οποίων δεν είναι συμβατό το χρηματοπιστωτικό μέσο.

15. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να επανεξετάζουν τα χρηματοπιστωτικά μέσα πριν από οποιαδήποτε περαιτέρω έκδοση ή επανέναρξη, εάν αντιληφθούν οποιοδήποτε γεγονός που θα μπορούσε να επηρεάσει ουσιωδώς τον δυνητικό κίνδυνο για τους επενδυτές, και να εκτιμούν ανά τακτά διαστήματα κατά πόσον τα χρηματοπιστωτικά μέσα λειτουργούν σύμφωνα με τον προορισμό τους. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων καθορίζουν την περιοδικότητα επανεξέτασης των χρηματοπιστωτικών μέσων βάσει σχετικών παραγόντων που περιλαμβάνουν παράγοντες που συνδέονται με την πολυπλοκότητα ή τον καινοτόμο χαρακτήρα των επενδυτικών στρατηγικών που επιδιώκονται. Οι επιχειρήσεις προσδιορίζουν επίσης τα κρίσιμα γεγονότα που θα επηρέαζαν τον πιθανό κίνδυνο ή τις προσδοκίες απόδοσης του χρηματοπιστωτικού μέσου, όπως:

- α) η υπέρβαση ενός κατωφλίου που θα επηρέαζε το προφίλ απόδοσης του χρηματοπιστωτικού μέσου· ή
- β) η φερεγγυότητα ορισμένων εκδοτών των οποίων οι τίτλοι ή οι εγγυήσεις μπορεί να επηρεάσουν την απόδοση του χρηματοπιστωτικού μέσου.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν προκύπτουν τέτοια γεγονότα, οι επιχειρήσεις επενδύσεων λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα που μπορεί να είναι τα εξής:

- α) παροχή κάθε σχετικής πληροφορίας σχετικά με το γεγονός και τις συνέπειές του στο χρηματοπιστωτικό μέσο προς τους πελάτες ή τους διανομείς του χρηματοπιστωτικού μέσου, εάν η επιχείρηση επενδύσεων δεν προσφέρει ή πωλεί το χρηματοπιστωτικό μέσο απευθείας στους πελάτες·
- β) αλλαγή της διαδικασίας έγκρισης του προϊόντος·
- γ) διακοπή της περαιτέρω έκδοσης του χρηματοπιστωτικού μέσου·
- δ) αλλαγή του χρηματοπιστωτικού μέσου για την αποφυγή των καταχρηστικών ρητρών των συμβάσεων·

- ε) εξέταση κατά πόσον τα δίκτυα πώλησης μέσω των οποίων πωλούνται τα χρηματοπιστωτικά μέσα είναι κατάλληλα, όταν οι επιχειρήσεις αντιλαμβάνονται ότι το χρηματοπιστωτικό μέσο δεν πωλείται όπως προβλέπεται·
- στ) επικοινωνία με τον διανομέα για να συζητηθεί μια τροποποίηση της διαδικασίας διανομής·
- ζ) τερματισμός της σχέσης με τον διανομέα· ή
- η) ενημέρωση της οικείας αρμόδιας αρχής.

Άρθρο 10

Υποχρεώσεις παρακολούθησης των προϊόντων για τους διανομείς

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων, όταν αποφασίζουν το εύρος των χρηματοπιστωτικών μέσων που εκδίδονται από τις ίδιες ή άλλες επιχειρήσεις και τις υπηρεσίες που σκοπεύουν να προσφέρουν ή να προτείνουν στους πελάτες, να πληρούν, κατά τρόπο που να είναι κατάλληλος και αναλογικός, τις σχετικές απαιτήσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2 έως 10, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του χρηματοπιστωτικού μέσου, την επενδυτική υπηρεσία και την αγορά-στόχο για το προϊόν.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων συμμορφώνονται επίσης με τις απαιτήσεις της οδηγίας 2014/65/ΕΕ όταν προσφέρουν ή προτείνουν χρηματοπιστωτικά μέσα που κατασκευάζονται από οντότητες που δεν υπόκεινται στην οδηγία 2014/65/ΕΕ. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, οι εν λόγω επιχειρήσεις επενδύσεων εφαρμόζουν αποτελεσματικές ρυθμίσεις για να διασφαλίσουν ότι θα αποκτήσουν επαρκείς πληροφορίες σχετικά με αυτά τα χρηματοπιστωτικά μέσα από αυτούς τους κατασκευαστές.

Οι επιχειρήσεις επενδύσεων προσδιορίζουν την αγορά-στόχο για το αντίστοιχο χρηματοπιστωτικό μέσο, ακόμη και αν η αγορά-στόχος δεν καθορίστηκε από τον κατασκευαστή.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να διαθέτουν επαρκείς ρυθμίσεις παρακολούθησης των προϊόντων για να διασφαλίζουν ότι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που σκοπεύουν να προσφέρουν ή να προτείνουν είναι συμβατά με τις ανάγκες, τα χαρακτηριστικά και τους στόχους μιας προσδιορισμένης αγοράς στόχου και ότι η σχεδιαζόμενη στρατηγική διανομής είναι συμβατή με την προσδιορισμένη αγορά-στόχο. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων προσδιορίζουν και αξιολογούν κατάλληλα τις περιστάσεις και τις ανάγκες των πελατών στις οποίες προτιθενται να επικεντρωθούν, ούτως ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν διακυβένονται τα συμφέροντα των πελατών, ως αποτέλεσμα εμπορικών πιέσεων ή πιέσεων χρηματοδότησης. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, οι επιχειρήσεις προσδιορίζουν οποιοσδήποτε ομάδες πελατών με τις ανάγκες, τα χαρακτηριστικά και τους στόχους των οποίων δεν είναι συμβατό το προϊόν ή η υπηρεσία.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων λαμβάνουν από κατασκευαστές που υπόκεινται στην οδηγία 2014/65/ΕΕ πληροφορίες για να αποκτήσουν την απαραίτητη κατανόηση και γνώση για τα προϊόντα που προτιθενται να προτείνουν ή να πουλήσουν, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα εν λόγω προϊόντα θα διανέμονται σύμφωνα με οι ανάγκες, τα χαρακτηριστικά και τους στόχους της προσδιορισμένης αγοράς-στόχου,

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να λαμβάνουν όλα τα εύλογα μέτρα για να διασφαλίζεται ότι θα αποκτούν επίσης επαρκείς και αξιόπιστες πληροφορίες από τους κατασκευαστές που δεν υπόκεινται στην οδηγία 2014/65/ΕΕ, για να διασφαλιστεί ότι τα προϊόντα θα διανέμονται σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά, τους στόχους και τις ανάγκες της αγοράς-στόχου. Όταν οι σχετικές πληροφορίες δεν είναι δημόσια διαθέσιμες, ο διανομέας λαμβάνει όλα τα εύλογα μέτρα για να αποκτήσει τις εν λόγω σχετικές πληροφορίες από τον κατασκευαστή ή τον αντιπρόσωπό του. Αποδεκτές δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες είναι οι πληροφορίες που είναι σαφείς και αξιόπιστες και παράγονται σε συμμόρφωση με τις κανονιστικές απαιτήσεις, όπως οι απαιτήσεις γνωστοποίησης σύμφωνα με την οδηγία 2003/71/ΕΚ⁽¹⁾ ή 2004/109/ΕΚ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Αυτή η υποχρέωση αφορά τα προϊόντα που πωλούνται στην πρωτογενή και δευτερογενή αγορά και εφαρμόζεται με αναλογικό τρόπο, ανάλογα με τον βαθμό στον οποίο μπορούν να αποκτηθούν δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες και με την πολυπλοκότητα του προϊόντος.

Οι επιχειρήσεις επενδύσεων χρησιμοποιούν τις πληροφορίες που λαμβάνονται από τους κατασκευαστές και πληροφορίες για τους δικούς τους πελάτες για να προσδιορίζουν τη στρατηγική αγοράς-στόχου και διανομής. Όταν μια επιχείρηση επενδύσεων ενεργεί τόσο ως κατασκευαστής όσο και ως διανομέας, απαιτείται μόνο μία αξιολόγηση της αγοράς-στόχου.

(¹) Οδηγία 2003/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Νοεμβρίου 2003 σχετικά με το ενημερωτικό δελτίο που πρέπει να δημοσιεύεται κατά τη δημόσια προσφορά κινητών αξιών ή την εισαγωγή τους προς διαπραγμάτευση και την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/ΕΚ (ΕΕ L 345 της 31.12.2003, σ. 64).

(²) Οδηγία 2004/109/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/ΕΚ (ΕΕ L 390 της 31.12.2004, σ. 38)

3. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων, όταν αποφασίζουν το εύρος των χρηματοπιστωτικών μέσων και των υπηρεσιών που προσφέρουν ή προτείνουν και τις αντίστοιχες αγορές-στόχους, να διατηρούν διαδικασίες και μέτρα για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με όλες τις ισχύουσες απαιτήσεις σύμφωνα με την οδηγία 2014/65/ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τη γνωστοποίηση, την αξιολόγηση της καταλληλότητας, τις αντιπαροχές και την ορθή διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων. Στο πλαίσιο αυτό, δίνεται ιδιαίτερη προσοχή όταν οι διανομείς σκοπεύουν να προσφέρουν ή να προτείνουν νέα προϊόντα ή υπάρχουν διαφοροποιήσεις στις υπηρεσίες που παρέχουν.
4. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να επανεξετάζουν και να επικαιροποιούν περιοδικά τις ρυθμίσεις παρακολούθησης του προϊόντος τους, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι θα παραμείνουν ισχυρές και κατάλληλες για τον σκοπό τους, και να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα, όταν είναι αναγκαία.
5. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να επανεξετάζουν τα επενδυτικά προϊόντα που προσφέρουν ή προτείνουν και τις υπηρεσίες που παρέχουν σε τακτική βάση, λαμβάνοντας υπόψη κάθε γεγονός που θα μπορούσε να επηρεάσει ουσιαστικά τον δυνητικό κίνδυνο για τη προσδιορισμένη αγορά-στόχο. Οι επιχειρήσεις αξιολογούν τουλάχιστον κατά πόσον το προϊόν ή η υπηρεσία συνεχίζει να εξυπηρετεί τις ανάγκες, τα χαρακτηριστικά και τους στόχους της προσδιορισμένης αγοράς-στόχου και κατά πόσον η σχεδιαζόμενη στρατηγική διανομής εξακολουθεί να είναι κατάλληλη. Οι επιχειρήσεις επανεξετάζουν την αγορά-στόχο ή/και επικαιροποιούν τις ρυθμίσεις παρακολούθησης του προϊόντος, εάν αντιληφθούν ότι έχουν προσδιορίσει εσφαλμένα την αγορά-στόχο για ένα συγκεκριμένο προϊόν ή υπηρεσία ή ότι το προϊόν ή η υπηρεσία δεν πληροί πλέον τις συνθήκες της προσδιορισμένης αγοράς-στόχου, όπως όταν το προϊόν καθίσταται μη ρευστοποιήσιμο ή πολύ ασταθές, λόγω των αλλαγών της αγοράς.
6. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να διασφαλίζουν ότι η λειτουργία συμμόρφωσης επιβλέπει την ανάπτυξη και τον περιοδικό έλεγχο των ρυθμίσεων παρακολούθησης των προϊόντων, προκειμένου να ανιχνεύουν κάθε κίνδυνο μη συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.
7. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να διασφαλίζουν ότι το σχετικό προσωπικό διαθέτει την απαραίτητη εμπειρία για να κατανοεί τα χαρακτηριστικά και τους κινδύνους των προϊόντων που σκοπεύουν να προσφέρουν ή να προτείνουν και τις υπηρεσίες που παρέχουν, καθώς και τις ανάγκες, τα χαρακτηριστικά και τους στόχους της προσδιορισμένης αγοράς-στόχου.
8. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων να διασφαλίζουν ότι το διοικητικό όργανο έχει πραγματικό έλεγχο επί της διαδικασίας παρακολούθησης του προϊόντος της επιχείρησης ώστε να προσδιορίζει το εύρος των επενδυτικών προϊόντων που προσφέρουν ή προτείνουν και των υπηρεσιών που παρέχουν στις αντίστοιχες αγορές-στόχους. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων διασφαλίζουν ότι οι εκθέσεις συμμόρφωσης προς το διοικητικό όργανο περιλαμβάνουν συστηματικά πληροφορίες σχετικά με τα προϊόντα που προσφέρουν ή προτείνουν και τις υπηρεσίες που παρέχουν. Οι εκθέσεις συμμόρφωσης τίθενται στη διάθεση των αρμόδιων αρχών, εάν αυτές το ζητήσουν.
9. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διανομείς παρέχουν στους κατασκευαστές πληροφορίες σχετικά με τις πωλήσεις και, όταν ενδείκνυται, πληροφορίες σχετικά με τους παραπάνω ελέγχους για την υποστήριξη των επανεξετάσεων προϊόντων που πραγματοποιούνται από τους κατασκευαστές.
10. Όταν διαφορετικές επιχειρήσεις συνεργάζονται στη διανομή ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η επιχείρηση επενδύσεων με την άμεση σχέση με τον πελάτη θα έχει την τελική ευθύνη για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων παρακολούθησης των προϊόντων οι οποίες ορίζονται στο παρόν άρθρο. Ωστόσο, οι επιχειρήσεις διαμεσολάβησης επενδύσεων:
- α) διασφαλίζουν ότι οι σχετικές πληροφορίες για τα προϊόντα μεταφέρονται από τον κατασκευαστή στον τελικό διανομέα της αλυσίδας·
 - β) αν ο κατασκευαστής απαιτεί πληροφορίες σχετικά με τις πωλήσεις των προϊόντων, προκειμένου να συμμορφωθεί με τις δικές του υποχρεώσεις παρακολούθησης των προϊόντων, του επιτρέπουν να τις αποκτήσει· και
 - γ) εφαρμόζουν τις υποχρεώσεις παρακολούθησης των προϊόντων για τους κατασκευαστές, στο βαθμό που είναι απαραίτητο, σε σχέση με την υπηρεσία που παρέχουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ

Άρθρο 11

Αντιπαροχές

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις επενδύσεων που καταβάλλουν ή εισπράττουν αμοιβή ή προμήθεια ή παρέχουν ή τους παρέχεται μη χρηματικό όφελος σε σχέση με την παροχή μιας επενδυτικής ή παρεπόμενης υπηρεσίας στον πελάτη να διασφαλίζουν ότι πληρούνται ανά πάσα στιγμή όλοι οι όροι που προβλέπονται στο άρθρο 24 παράγραφος 9 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ και οι απαιτήσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2 έως 5.

2. Μια αμοιβή, προμήθεια ή μη χρηματικό όφελος θεωρείται ότι έχουν σχεδιασθεί για τη βελτίωση της ποιότητας της εν λόγω υπηρεσίας προς τον πελάτη, εάν ισχύουν όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- a) δικαιολογείται από την παροχή πρόσθετης υπηρεσίας ή υπηρεσίας υψηλότερου επιπέδου στον σχετικό πελάτη, ανάλογης με το επίπεδο των αντιπαροχών που λαμβάνονται, όπως:
 - i) η παροχή μη ανεξάρτητων επενδυτικών συμβουλών σχετικά με ένα ευρύ φάσμα κατάλληλων χρηματοπιστωτικών μέσων, και πρόσβασης σε αυτά, συμπεριλαμβανομένου ενός κατάλληλου αριθμού μέσων από τρίτους παρόχους προϊόντων που δεν έχουν στενούς δεσμούς με την επιχείρηση επενδύσεων·
 - ii) η παροχή μη ανεξάρτητων επενδυτικών συμβουλών σε συνδυασμό με: μια προσφορά προς τον πελάτη, τουλάχιστον σε ετήσια βάση, για την αξιολόγηση της συνέχισης της καταλληλότητας των χρηματοπιστωτικών μέσων στα οποία έχει επενδύσει ο πελάτης· ή με μια άλλη εν εξελίξει υπηρεσία που είναι πιθανό να έχει αξία για τον πελάτη, όπως η παροχή συμβουλών σχετικά με την προτεινόμενη βέλτιστη κατανομή περιουσιακών στοιχείων του πελάτη· ή
 - iii) η παροχή πρόσβασης, σε ανταγωνιστική τιμή, σε ευρύ φάσμα χρηματοπιστωτικών μέσων που είναι πιθανό να καλύψουν τις ανάγκες του πελάτη, συμπεριλαμβανομένου ενός κατάλληλου αριθμού μέσων από τρίτους παρόχους προϊόντων που δεν έχουν στενούς δεσμούς με την επιχείρηση επενδύσεων, σε συνδυασμό είτε με την παροχή εργαλείων προστιθέμενης αξίας, όπως εργαλεία αντικειμενικής πληροφόρησης, τα οποία βοηθούν τον σχετικό πελάτη να λαμβάνει επενδυτικές αποφάσεις ή επιτρέποντας στον σχετικό πελάτη να παρακολουθεί, να μοντελοποιεί και να προσαρμόζει το φάσμα των χρηματοπιστωτικών μέσων στα οποία έχουν επενδύσει είτε με την παροχή περιοδικών εκθέσεων της απόδοσης και του κόστους και των επιβαρύνσεων που σχετίζονται με τα χρηματοπιστωτικά μέσα
- β) δεν ωφελεί άμεσα την επιχείρηση αποδέκτη, τις μετοχές της ή τους υπαλλήλων της, χωρίς από όφελος για τον σχετικό πελάτη·
- γ) δικαιολογείται από την παροχή ενός εν εξελίξει οφέλους στον σχετικό πελάτη σε σχέση με μια εν εξελίξει αντιπαροχή.

Μια αμοιβή, μια προμήθεια ή ένα μη χρηματικό όφελος δεν θεωρούνται αποδεκτά, εάν η παροχή των σχετικών υπηρεσιών προς τον πελάτη είναι μεροληπτική ή στρεβλωμένη, ως αποτέλεσμα της αμοιβής, της προμήθειας ή του μη χρηματικού οφέλους.

3. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2 σε συνεχή βάση, εφόσον εξακολουθούν να πληρώνουν ή να εισπράττουν την αμοιβή, την προμήθεια ή το μη χρηματικό όφελος.

4. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων κατέχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι οποιαδήποτε αμοιβή, προμήθεια ή μη χρηματικό όφελος που καταβάλλεται ή εισπράττεται από την επιχείρηση έχουν σχεδιασθεί για τη βελτίωση της ποιότητας της εν λόγω υπηρεσίας προς τον πελάτη:

- a) τηρώντας εσωτερικό κατάλογο με όλες τις αμοιβές, τις προμήθειες και τα μη χρηματικά οφέλη που εισπράττει η επιχείρηση επενδύσεων από τρίτο σε σχέση με την παροχή επενδυτικών ή παρεπόμενων υπηρεσιών· και
- β) καταγράφοντας τον τρόπο με τον οποίο οι αμοιβές, οι προμήθειες και τα μη χρηματικά οφέλη που καταβάλλονται ή εισπράττονται από την επιχείρηση επενδύσεων, ή που προτίθεται να χρησιμοποιήσει, βελτιώνουν την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται στους σχετικούς πελάτες και τα μέτρα που λαμβάνονται προκειμένου να μη θιγεί το καθήκον της επιχείρησης να ενεργεί με εντιμότητα, δικαιοσύνη και επαγγελματισμό, ώστε να εξυπηρετεί με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα των πελατών της.

5. Σε σχέση με οποιαδήποτε πληρωμή ή όφελος που εισπράττεται ή καταβάλλεται σε τρίτους, οι επιχειρήσεις επενδύσεων αποκαλύπτουν στον πελάτη τις ακόλουθες πληροφορίες:

- a) πριν από την παροχή της σχετικής επενδυτικής ή παρεπόμενης υπηρεσίας, η επιχείρηση επενδύσεων γνωστοποιεί στον πελάτη πληροφορίες σχετικά με την οικεία πληρωμή ή όφελος, σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 9 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 2014/65/ΕΕ. Τα ήσσονος σημασίας μη χρηματικά οφέλη μπορούν να περιγραφούν με γενικό τρόπο. Τα άλλα μη χρηματικά οφέλη που εισπράττονται ή καταβάλλονται από την επιχείρηση επενδύσεων σε σχέση με την επενδυτική υπηρεσία που παρέχεται σε έναν πελάτη τιμολογούνται και αποκαλύπτονται χωριστά·
- β) σε περίπτωση που μια επιχείρηση επενδύσεων δεν μπόρεσε να εξακριβώσει εκ των προτέρων το ποσό οποιασδήποτε πληρωμής ή οφέλους που πρόκειται να εισπραχθεί ή να καταβληθεί και αντ' αυτού αποκάλυψε στον πελάτη τη μέθοδο υπολογισμού του εν λόγω ποσού, η επιχείρηση παρέχει επίσης στους πελάτες της πληροφορίες για το ακριβές ποσό της πληρωμής ή του οφέλους που εισπράχθηκε ή καταβλήθηκε εκ των υστέρων· και
- γ) τουλάχιστον μία φορά ετησίως, για όσο διάστημα εισπράττονται (εν εξελίξει) αντιπαροχές από την επιχείρηση επενδύσεων σε σχέση με τις επενδυτικές υπηρεσίες που παρέχονται στους σχετικούς πελάτες, η επιχείρηση επενδύσεων ενημερώνει τους πελάτες της σε ατομική βάση για το πραγματικό ποσό των πληρωμών ή των οφελών που εισπράττονται ή καταβάλλονται. Τα ήσσονος σημασίας μη χρηματικά οφέλη μπορούν να περιγραφούν με γενικό τρόπο.

Κατά την εφαρμογή αυτών των απαιτήσεων, οι επιχειρήσεις επενδύσεων λαμβάνουν υπόψη τους κανόνες για το κόστος και τις επιβαρύνσεις που ορίζονται στο άρθρο 24 παράγραφος 4 στοιχείο γ) της οδηγίας 2014/65/ΕΕ και στο άρθρο 50 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/565 της Επιτροπής ⁽¹⁾.

Όταν σε έναν διάλογο διανομής συμμετέχουν πολλές επιχειρήσεις, κάθε επιχείρηση επενδύσεων που παρέχει μια επενδυτική ή παρεπόμενη υπηρεσία συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις της να προβαίνει σε γνωστοποιήσεις προς τους πελάτες της.

Άρθρο 12

Αντιπαροχές σε σχέση με επενδυτικές συμβουλές σε ανεξάρτητη βάση ή υπηρεσίες διαχείρισης χαρτοφυλακίου

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων που παρέχουν επενδυτικές συμβουλές σε ανεξάρτητη βάση ή υπηρεσίες διαχείρισης χαρτοφυλακίου επιστρέφουν στους πελάτες οποιοσδήποτε αμοιβές, προμήθειες ή άλλα χρηματικά οφέλη που καταβάλλονται ή παρέχονται από τρίτο ή από πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό τρίτου σε σχέση με τις υπηρεσίες που παρέχονται στον εν λόγω πελάτη το συντομότερο δυνατό μετά την παραλαβή. Όλες οι αμοιβές, προμήθειες ή χρηματικά οφέλη που λαμβάνονται από τρίτους σε σχέση με την παροχή ανεξάρτητων επενδυτικών συμβουλών και διαχείρισης χαρτοφυλακίου μεταβιβάζονται εξ ολοκλήρου στον πελάτη.

Οι επιχειρήσεις επενδύσεων καταρτίζουν και εφαρμόζουν μια πολιτική για να διασφαλίζουν ότι οποιοσδήποτε αμοιβές, προμήθειες ή άλλα χρηματικά οφέλη που καταβάλλονται ή παρέχονται από τρίτο ή από πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό τρίτου σε σχέση με την παροχή ανεξάρτητων επενδυτικών συμβουλών και διαχείρισης χαρτοφυλακίου διατίθενται και μεταφέρονται σε κάθε μεμονωμένο πελάτη.

Οι επιχειρήσεις επενδύσεων ενημερώνουν τους πελάτες σχετικά με τις αμοιβές, τις προμήθειες ή οποιαδήποτε χρηματικά οφέλη που μεταφέρονται σε αυτές, όπως μέσω των περιοδικών εκδόσεων που παρέχονται στον πελάτη.

2. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων που παρέχουν επενδυτικές συμβουλές σε ανεξάρτητη βάση ή διαχείριση χαρτοφυλακίου δεν δέχονται μη χρηματικά οφέλη που δεν αναγνωρίζονται ως αποδεκτά ήσσονος σημασίας μη χρηματικά οφέλη, σύμφωνα με την παράγραφο 3.

3. Τα ακόλουθα οφέλη αναγνωρίζονται ως αποδεκτά ήσσονος σημασίας μη χρηματικά οφέλη μόνο αν είναι:

- α) πληροφορίες ή τεκμηρίωση σχετικά με ένα χρηματοπιστωτικό μέσο ή μια επενδυτική υπηρεσία, είναι γενικής φύσεως ή εξατομικευμένα ώστε να αντικατοπτρίζουν τις συνθήκες ενός μεμονωμένου πελάτη·
- β) γραπτό υλικό από τρίτο που ανατίθεται και πληρώνεται από εταιρικό εκδότη ή δυνητικό εκδότη για να προωθήσει μια νέα έκδοση από την εταιρεία, ή όταν η τρίτη επιχείρηση έχει διοριστεί συμβατικά και πληρωθεί από τον εκδότη για την παραγωγή του εν λόγω υλικού σε συνεχή βάση, υπό την προϋπόθεση η σχέση να γνωστοποιείται σαφώς στο υλικό και το υλικό να είναι διαθέσιμο ταυτόχρονα σε οποιαδήποτε επιχείρηση επενδύσεων επιθυμεί να το λάβει ή στο ευρύ κοινό·
- γ) συμμετοχή σε συνέδρια, σεμινάρια και άλλες εκδηλώσεις κατάρτισης σχετικά με τα οφέλη και τα χαρακτηριστικά ενός συγκεκριμένου χρηματοπιστωτικού μέσου ή μιας επενδυτικής υπηρεσίας·
- δ) φιλοξενία εύλογης αξίας de minimis, όπως τρόφιμα και ποτά κατά τη διάρκεια μιας επιχειρηματικής συνάντησης ή ενός συνεδρίου, σεμιναρίου ή άλλων εκδηλώσεων κατάρτισης που αναφέρονται στο σημείο γ)· και
- ε) άλλα ήσσονος σημασίας μη χρηματικά οφέλη τα οποία ένα κράτος μέλος κρίνει ικανά να ενισχύσουν την ποιότητα της υπηρεσίας που παρέχεται σε πελάτη και, λαμβάνοντας υπόψη το συνολικό ύψος των οφελών που παρέχονται από μια οντότητα ή ομάδα οντοτήτων, είναι τέτοιας κλίμακας και φύσης ώστε είναι απίθανο να εμποδίζουν τη συμμόρφωση με την υποχρέωση μιας επιχείρησης επενδύσεων να υπηρετεί με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα του πελάτη.

Τα αποδεκτά ήσσονος σημασίας μη χρηματικά οφέλη είναι εύλογα και αναλογικά και τέτοιας κλίμακας ώστε να είναι απίθανο να επηρεάσουν τη συμπεριφορά της επιχείρησης επενδύσεων με οποιονδήποτε τρόπο που είναι επίζημιος για τα συμφέροντα του οικείου πελάτη.

Η γνωστοποίηση ήσσονος σημασίας μη χρηματικών οφελών πραγματοποιείται πριν από την παροχή των σχετικών επενδυτικών ή παρεπόμενων υπηρεσιών σε πελάτες. Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 5 στοιχείο α), τα ήσσονος σημασίας μη χρηματικά οφέλη μπορούν να περιγράφονται με γενικό τρόπο.

⁽¹⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2017/565 της Επιτροπής, της 25ης Απριλίου 2016, προς συμπλήρωση της οδηγίας 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά τις οργανωτικές απαιτήσεις και τους όρους λειτουργίας των επιχειρήσεων επενδύσεων, καθώς και τους ορισμούς που ισχύουν για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας (βλέπε σ. 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

Άρθρο 13

Αντιπαροχές σε σχέση με την έρευνα

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η παροχή έρευνας από τρίτους σε επιχειρήσεις επενδύσεων που παρέχουν διαχείριση χαρτοφυλακίου ή άλλες επενδυτικές ή παρεπόμενες υπηρεσίες σε πελάτες δεν θεωρείται αντιπαροχή, αν λαμβάνεται ως αντάλλαγμα για οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

- a) άμεσες πληρωμές από την επιχείρηση επενδύσεων από τους ίδιους πόρους της·
- β) πληρωμές από χωριστό λογαριασμό πληρωμών έρευνας που ελέγχεται από την επιχείρηση επενδύσεων, υπό τον όρο να πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις που αφορούν τη λειτουργία του λογαριασμού:
 - i) ο λογαριασμός πληρωμών έρευνας χρηματοδοτείται από μια ειδική χρέωση έρευνας στον πελάτη·
 - ii) στο πλαίσιο της δημιουργίας ενός λογαριασμού πληρωμών έρευνας και της συμφωνίας της επιβάρυνσης έρευνας με τους πελάτες τους, οι επιχειρήσεις επενδύσεων καταρτίζουν και αξιολογούν τακτικά έναν προϋπολογισμό έρευνας ως εσωτερικό διοικητικό μέτρο·
 - iii) η επιχείρηση επενδύσεων είναι υπεύθυνη για τον λογαριασμό πληρωμών έρευνας·
 - iv) η επιχείρηση επενδύσεων αξιολογεί τακτικά την ποιότητα της έρευνας που αγοράζει, βάσει ισχυρών κριτηρίων ποιότητας και της ικανότητάς της να συμβάλλει στην καλύτερη λήψη επενδυτικών αποφάσεων.

Όσον αφορά το στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου, όταν μια επιχείρηση επενδύσεων κάνει χρήση του λογαριασμού πληρωμών έρευνας, παρέχει τις ακόλουθες πληροφορίες στους πελάτες:

- a) πριν από την παροχή μιας επενδυτικής υπηρεσίας προς τους πελάτες, πληροφορίες σε σχέση με το ποσό του προϋπολογισμού για την έρευνα και το ποσό της εκτιμώμενης χρέωσης έρευνας για καθέναν από αυτούς·
- β) ετήσιες πληροφορίες σχετικά με το συνολικό κόστος που έχει πραγματοποιήσει καθέναν από αυτούς για έρευνα από τρίτους.

2. Όταν μια επιχείρηση επενδύσεων τηρεί λογαριασμό πληρωμών έρευνας, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι απαιτείται επίσης από την επιχείρηση επενδύσεων, κατόπιν αιτήματος των πελατών της ή των αρμόδιων αρχών, να παρέχει περιλήψη των παρόχων που πληρώνονται από αυτόν το λογαριασμό, το συνολικό ποσό που εισέπραξαν κατά τη διάρκεια μιας καθορισμένης περιόδου, τα οφέλη και τις υπηρεσίες που λαμβάνει η επιχείρηση επενδύσεων, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο το συνολικό ποσό που δαπανάται από το λογαριασμό συγκρίνεται με τον προϋπολογισμό που ορίζεται από την επιχείρηση για την εν λόγω περίοδο, σημειώνοντας οποιαδήποτε έκπτωση ή μεταφορά, αν παραμείνουν υπολειμματικά κεφάλαια στο λογαριασμό. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο β) σημείο i), η ειδική επιβάρυνση έρευνας:

- a) βασίζεται μόνο σε έναν προϋπολογισμό έρευνας που καταρτίζεται από την επιχείρηση επενδύσεων για τον καθορισμό της ανάγκης για έρευνα τρίτου σε σχέση με τις επενδυτικές υπηρεσίες που παρέχονται στους πελάτες της· και
- β) δεν συνδέεται με τον όγκο ή/και την αξία των συναλλαγών που εκτελούνται για λογαριασμό των πελατών.

3. Κάθε επιχειρησιακή ρύθμιση για την είσπραξη της χρέωσης έρευνας του πελάτη, όταν δεν εισπράττεται χωριστά, αλλά μαζί με προμήθεια συναλλαγής, αναφέρει μια χωριστή χρέωση έρευνας και συμμορφώνεται πλήρως με τους όρους της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) και της παραγράφου 1 δεύτερο εδάφιο.

4. Το συνολικό ποσό των χρεώσεων έρευνας που εισπράττεται δεν μπορεί να υπερβαίνει το προϋπολογισμό για την έρευνα.

5. Η επιχείρηση επενδύσεων συμφωνεί με τους πελάτες, στη συμφωνία διαχείρισης επενδύσεων της επιχείρησης ή στους γενικούς όρους συναλλαγών, τη χρέωση έρευνας, όπως έχει προϋπολογιστεί από την επιχείρηση και τη συχνότητα με την οποία η συγκεκριμένη χρέωση έρευνας θα αφαιρείται από τους πόρους του πελάτη εντός του έτους. Οι αυξήσεις στον προϋπολογισμό για την έρευνα πραγματοποιούνται μόνο μετά την παροχή σαφών πληροφοριών στους πελάτες για τις εν λόγω σχεδιαζόμενες αυξήσεις. Εάν υπάρχει πλεόνασμα στον λογαριασμό πληρωμών έρευνας στο τέλος μιας περιόδου, η επιχείρηση διαθέτει διαδικασία για την επιστροφή των εν λόγω κεφαλαίων στον πελάτη ή για τον συμψηφισμό τους με τον προϋπολογισμό για την έρευνα και τη χρέωση που υπολογίζεται για την επόμενη περίοδο.

6. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) σημείο ii), η διαχείριση του προϋπολογισμού για την έρευνα γίνεται αποκλειστικά από την επιχείρηση επενδύσεων και βασίζεται σε μια εύλογη αξιολόγηση της ανάγκης για έρευνα από τρίτους. Η διάθεση του προϋπολογισμού για την έρευνα για την αγορά έρευνας από τρίτους υπόκειται σε κατάλληλους ελέγχους και εποπτεία από την ανώτερη διοίκηση, για να διασφαλιστεί ότι η διαχείριση και η χρήση του γίνονται με τον καλύτερο τρόπο προς το συμφέρον των πελατών της επιχείρησης. Οι εν λόγω έλεγχοι περιλαμβάνουν μια σαφή διαδρομή ελέγχου των πληρωμών προς τους παρόχους της έρευνας και τον τρόπο προσδιορισμού των καταβαλλόμενων ποσών σε σχέση με τα κριτήρια ποιότητας που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) σημείο iv). Οι επιχειρήσεις επενδύσεων δεν χρησιμοποιούν τον προϋπολογισμό για την έρευνα και τον λογαριασμό πληρωμών έρευνας για τη χρηματοδότηση της εσωτερικής έρευνας.

7. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο β) σημείο iii) η επιχείρηση επενδύσεων δύναται να αναθέσει σε τρίτο τη διαχείριση του λογαριασμού πληρωμών έρευνας, υπό την προϋπόθεση η ρύθμιση να διευκολύνει την αγορά έρευνας από τρίτους και τις πληρωμές σε παρόχους έρευνας εξ ονόματος της επιχείρησης επενδύσεων, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, σύμφωνα με τις οδηγίες της επιχείρησης επενδύσεων.

8. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο β) σημείο iv), οι επιχειρήσεις επενδύσεων καταρτίζουν όλα τα απαραίτητα στοιχεία σε μια γραπτή πολιτική και την παρέχουν στους πελάτες τους. Εξετάζει επίσης το βαθμό στον οποίο η έρευνα που αγοράζεται μέσω του λογαριασμού πληρωμών έρευνας μπορεί να ωφελήσει τα χαρτοφυλάκια των πελατών, λαμβάνοντας επίσης υπόψη, κατά περίπτωση, τις επενδυτικές στρατηγικές που εφαρμόζονται σε διάφορους τύπους χαρτοφυλακίων, καθώς και την προσέγγιση που θα κάνει η επιχείρηση για να κατανέμει δίκαια το εν λόγω κόστος στα χαρτοφυλάκια των διαφόρων πελατών.

9. Μια επιχείρηση επενδύσεων που παρέχει υπηρεσίες εκτέλεσης προσδιορίζει χωριστές χρεώσεις για τις εν λόγω υπηρεσίες, οι οποίες αντικατοπτρίζουν μόνο το κόστος εκτέλεσης της συναλλαγής. Η παροχή κάθε άλλου οφέλους ή υπηρεσίας από την ίδια επιχείρηση επενδύσεων σε επιχειρήσεις επενδύσεων, εγκατεστημένες στην Ένωση υπόκειται σε χωριστή αναγνωρίσιμη χρέωση· η προμήθεια και οι χρεώσεις για τα εν λόγω οφέλη ή υπηρεσίες δεν επηρεάζονται ή εξαρτώνται από τα επίπεδα των πληρωμών για τις υπηρεσίες εκτέλεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο στις 3 Ιουλίου 2017, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από τις 3 Ιανουαρίου 2018.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 15

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 16

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 7 Απριλίου 2016.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
Jean-Claude JUNCKER